

Te
615
An587

అనుపానవ

తెలుగు

పువ్వు
గురునాథరావుగారి
అనుచరిని

Te
615
An587

ఉ
వరన్న
అ

వల
8 అ

చంద్రికా ముద్రాజాలమున ముద్రితము.
చాకలిపేట, చెన్నపురి.

1925

శ్రీ రస్తు.

అనుపానమంజరి

వైద్యశాస్త్రము.

(ఆంధ్రతాత్పర్యసమేతము.)

శ్రీ పువ్వాక శ్రీగురునాథరావుగారి అనుమతిని

ఉప్పల. వీరన్నశ్రేష్ఠిగారిచే

బ్రకటితము.

చాకలపేట.

చెన్నపురి:

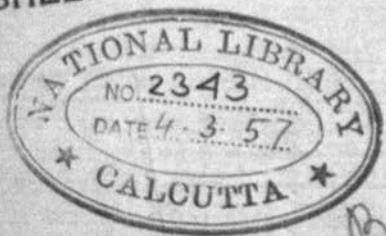
16-25.

Re 181
Venkataranga
Co.
R. S. S.

Te
A615
Am 587

Printed at
The Chandrika Press,
Madras.—1925.

SHELF LISTED

B

5018 20 0-8-0.

181

విషయసూచిక.

సంఖ్య. విషయము.

- 1 మంగళాచరణము
- 2 శపథము
- 3 సువర్ణభస్మవికారశాంతి
- 4 రోమ్యభస్మవికారశాంతి
- 5 తామ్రభస్మవికారశాంతి
- 6 నాగభస్మవికారశాంతి
- 7 వంగభస్మవికారశాంతి
- 8 అయోవికారశాంతి
- 9 త్రిధాతుభస్మవికారశాంతి
- 10 లోహభస్మవికారశాంతి
- 11 మందూకవికారశాంతి
- 12 లోహవికారశాంతి
- 13 ఘోషవికారశాంతి
- 14 పాదరసవికారశాంతి
- 15 హరితాశకవికారశాంతి
- 16 మణిశిలవికారశాంతి
- 17 గంధకవికారశాంతి
- 18 అర్ఘ్యవికారశాంతి
- 19 మాక్షికవికారశాంతి [రశాంతి]
- 20 ఇంగిరీకము, శిలజిత్తు, వీటివికా
- 21 కర్పూరవికారశాంతి
- 22 తుతవికారశాంతి
- 23 మృగాంకవికారశాంతి
- 24 నవాపాగరవికారశాంతి
- 25 మాక్షికాదివికారశాంతి

సంఖ్య. విషయము.

- 26 నాగశ్శేనవికారశాంతి
- 27 ఉష్ణేతవిత్తులవికారశాంతి
- 28 వత్సనాభివికారశాంతి
- 29 భల్లారికవికారశాంతి
- 30 ఖదిరవికారశాంతి [శాంతి]
- 31 తుమ్మిదలకాటుచే జనించు వికార
- 32 నురిగింజలవికారశాంతి
- 33 పోకలు కుండలగునానివికారశాంతి
- 34 కోద్రసధాన్యవికారశాంతి
- 35 గన్నేరువిషవికారశాంతి
- 36 నజ్రమందారవిషశాంతి
- 37 సేపాళవికారశాంతి
- 38 విషముష్టివికారశాంతి
- 39 దుష్టవాతజాదిరోగనివృత్తి
- 40 శీతలదాహశాంతి
- 41 జంగమవిషశాంతి
- 42 దంష్ట్రవిషశాంతి
- 43 స్వాతివిషశాంతి
- 44 శ్వాసవిషశాంతి
- 45 దుష్టజంతువికారశాంతి
- 46 వృశ్చికవిషశాంతి
- 47 గృహగోధికావిషశాంతి
- 48 సరట(తొండ)విషశాంతి
- 49 మూషకవిషశాంతి
- 50 శ్వేతమూషకకృతగ్రంథివిషశాంతి

సంఖ్య. విషయము.

- 51 సింహబాలవిషకాంతి
- 52 భగ్నిమరమక్షికవిషకాంతి వికీకాంతి
- 53 కర్ణప్రవేశక్షోరీగలు మొదలగువా
- 54 మూడుకాద్యల్పజంతువిషకాంతి
- 55 యూకాదిదంతవిషకాంతి
- 56 భగ్నిమరకృతజలోదరరోగకాంతి
- 57 సర్వవిషములకు పథ్యాపథ్యములు
- 58 సర్వవిషవికారములకు సామాన్య
షధము
- 59 పారదోర్మత్తి
- 60 పాదరస్థ శ్లేదములు
- 61 పాదరస్థగుణము
- 62 హింసులోతరసము
- 63 రసకుద్ధిక్రమము
- 64 సామాన్యపద్ధత్యాలిజారణము
- 65 జారణఫలము
- 66 పద్ధత్యగంధకజారణఫలము
- 67 గంధకజాతిశ్లేదములు
- 68 గంధకకుద్ధి
- 69 ధాతుసంఖ్య
- 70 సువర్ణసంఖ్య
- 71 సువర్ణపరీక్ష
- 72 సువర్ణకుద్ధి
- 73 సువర్ణమారణము
- 74 సువర్ణస్పృగుణము
- 75 పక్ష్యగుణము
- 76 అపక్వదోషము
- 77 రౌప్యశ్లేదములు

సంఖ్య. విషయము.

- 78 రౌప్యపరీక్ష
- 79 రౌప్యదోషము
- 80 రౌప్యమారణము
- 81 రౌప్యస్పృగుణము
- 82 అపక్వదోషము
- 83 తామ్రసంఖ్య
- 84 తామ్రదోషము
- 85 తామ్రకుద్ధి
- 86 తామ్రగుణము
- 87 అపక్వదోషము
- 88 లోహశ్లేదములు
- 89 లోహదోషములు
- 90 లోహజనరత్నమంత్రము
- 91 లోహమర్ధనమంత్రము
- 92 బలిదానమంత్రము
- 93 భక్షణమంత్రము
- 94 లోహసేవనయందు నల్లినపదగిన
పదార్థములు
- 95 లోహగుణము
- 96 వింగసంఖ్య
- 97 వింగదోషము
- 98 పాకదోషము
- 99 వంగేశ్వరవిధి
- 100 వంగేశ్వరగుణము
- 101 నాగక్రొత్తదోషములు
- 102 నాగకుద్ధి
- 103 నాగమారణము
- 104 నాగగుణము

సంఖ్య. విషయము.

105 అపకవోషము

106 వాగేశ్వరవిధి

107 వాగేశ్వరగుణము

108 అరశోధనము

109 ఇత్తడిమారణము

110 ఇత్తడిగ్రస్యగుణము

111 అపకవోషము

112 సప్తధాతు పరీక్షాక్రమము

113 ఔషధములు చేయుటకు ప్రశస్త
పానములు

114 ఔషధముస్పృశింపకుండునర్తులు

115 ఔషధములు చేయలేకగనినలము

116 ఔషధపాత్ర

117 సప్తధాతుసేవనమాత్రాప్రమాణము

118 ఉపధాతువులసంఖ్య

119 నీలాంజనశుద్ధి

120 ఔషధమాక్షికశుద్ధి

121 సువర్ణమాక్షికమారణము

122 సువర్ణమాక్షికగుణము

123 తారమాక్షిక శోధనము

సంఖ్య. విషయము.

124 తుత్తకశుద్ధి

125 హరితాశకశుద్ధి

126 హరితాశక మారణము

127 హరితాశకగుణము

128 అపకహరితాశకవోషము

129 మణిశిలశుద్ధి

130 రసక (కఫర) శుద్ధి

131 అధికసంఖ్య

132 అధికవోషము

133 అధికమారణము

134 అధికగుణము

135 అపకవోషము

136 ముత్తయములశుద్ధి

137 పథ్యవిధి

138 భూలాదిశోగములయందు సువ

ర్ణాద్యనుపానము

139 ఔషధమానప్రయోజనము [ము

140 సరమాణువు మొదలగువాటివివరణ

141 పాలు మొదలగువాటినిశోలిచెడి

పాత్రలక్షణము.

రసయోగరత్నాకరము, తాత్పర్యసహితము.

ఇందు ప్రాచీనతాళపత్రగ్రంథములనుండియు ముద్రితముద్రిత వైద్య గ్రంథములనుండియునుగ్రహించి రసరాజయోగములు, నటుకములు, కషాయము లు, చూర్ణములు, లేహ్యములు, ద్రవ్యశుద్ధులు, ధాతుభస్మవిధానాదులు, పుటము వేయుయంత్రములు, సాంకేతికనామములు, తూనికలు, దొరకనివస్తులకు మారు వస్తువులు, విషప్రతివిషములు, నిఘంటువు, చిట్కాలు మొదలగునవి చేర్చి యున్నది. ఇందు చెప్పబడినయోగములన్నియు అనుభవపూర్వకముగ నెఱింగి నవే అగుటచే వైద్యసాహాయ్యమక్కఱలేక నేప్రతివారు సిద్ధముజేసికొని ఉపయోగించుకొనవచ్చును. వేయేల! ఈబక్కుపుస్తకము సంపాదించినచో పెద్దపెద్దద్యుండగునటు కంతమాత్రము సందేహములేదు. మొదటికూర్చునందులేని కొన్ని విషయములను ఈరెండవకూర్చునందుజేర్చి అందరికి మిక్కిలి ఉపయుక్తముగానుండునటులసవరించి చక్కనికాగితములపైని ముద్రించియున్నది. ప్రతి యింటను ఒక్కొక్కప్రతి ఉండదగినది.

0-12-0

గ్లేసు 1-7-0

గ్లేసు కాలికొలైండు 1-4-0

మనోవశ్య తత్త్వశాస్త్రము (హిప్పాటిసమ్)

(మందులేని వైద్యము, చెవిలేని వినికి, గన్నులేని చూపు, మనసులోని మర్మము, గురువులేకయే నేర్చుకొనియెడివిద్య) ఇందు మనోవశ్యము, సమ్మాహనము, ఆకర్షణ అను మూడుఅంతర్భాగములుగలవు. ఇంద్రజాల, మహేంద్రజాల, గజకర్ణ, గోకర్ణ, కమ్మ కమార విద్యలనుజూపుటయు, భూత భేతాళ పితౌచ బ్రహ్మరాక్షసాది గ్రహవేధల నశింపజేయుటయు, సర్ప, నృశ్చిక, శుక్ర నక్క మొదలగువాని విషములను బోగొట్టుటయు, గంధర్వాప్సరస సంగీతనృత్యములను కనబఱచుట మొదలగు యద్భుతకార్యములను చేయవచ్చును. శస్త్రాస్త్రవిషభూతవైద్యులకును, యితరులకును మిక్కిలి ఉపయోగకారి.

గ్లేసు వెల 2-0-0 ఇందుకు అత్యవశ్యకమైన అభ్యాసనాచక్రము 0-5-0

జయశంకర్ అండుకో,

చాకలపేట, మదరాస్.

శ్రీ రఘు.

అనుపానమంజరి.

ధాతువికారశాస్త్ర ప్రకరణము.

1. మంగళాచరణము.

యస్య జ్ఞానమయీమూర్తి సుచ్చిదానన్దకారిణీ,
తత్త్వాదపజ్కుజం వందే గ్రంథసంపూర్ణ హేతవే.

తా. గ్రంథము నిర్విఘ్నము సమాప్తియగుటకు సుచ్చిదానందమూర్తియను, జ్ఞానమయీమూర్తియను నగు పరమాత్మపాదకమలములకు వందనమాచరించెదను.

2. శవధము.

ధాతో స్తథోపధాతోశ్చ విషం స్థావర జజ్ఞమమ్,
తద్వికారస్య శాస్త్ర్యర్థం నక్షేఽనూపానమశ్చరీమ్. 2

పశ్వాఽపశ్వస్య ధాతోశ్చ తథా సర్వవిషస్యచ,
సర్వేషాం దోషనాశార్థం కథితం శాస్త్రదర్శిభిః. 3

తా. స్వర్ణాదిసప్తధాతువులును, సప్తోపధాతువులును, స్థావరమృగమగున్యత్ లతాది విషములును, జంగమమృగమగు సర్పాది విషములును, వీనిచేమానవులకు గలిగిడి వికారముల నుపశమింపఁజేయు విషయములగుర్చి 'అనుపానమంజరి' అను గ్రంథమును నిర్మించెద. మరియు యథావిధిగఁ జేయం

నూచనః—ఈ గ్రంథమునందు కనబడని విషయముల దెలియఁగోరువారు మాచే బ్రకటింపబడిన “రసయోగరత్నాకరము” “వైద్యవిధానము”లను పుస్తకముల దిలకింప వలయును.

బడిన సువర్ణాది సప్తధాతువుల భస్మంబులు, ఉపధాతువులు, వీనిచే గలుగు గుణవిశేషంబులను, యథావిధిగఁజేయఁబడని సువర్ణాది సప్తధాతువుల భస్మంబులను, ఉపధాతువులను, వీనిచే గలుగు దోషంబులకును స్థావరజంగమ విషవికారంబులకును, శాంతులను ఆయుర్వేదానుసారముగ వినవించు చున్నాడను.

3. సువర్ణభస్మవికారశాస్త్రాన్ని.

హరీతకీం సితా యుక్తాం యః ఖాదతి దినత్రయమ్,

తస్య సౌవర్ణశాస్త్రస్యా ద్యధాభానూదయే తమః. 4

తా. దోషయుక్త మగు సువర్ణభస్మము సేవించి వికారము జెందినవారి వికారము కరకృత్యంబుల కండచక్రైరలను సమముగ చూర్ణముచేసి మూడుదినములు సేవించినచో నూర్యుఁడుదయించినపిమ్మట చీకటివలె కనించును.

4. రావ్యభస్మవికారశాస్త్రాన్ని.

మధుచేచ్చర్మరాయుక్తం యః ఖాదతి దినత్రయమ్,

పశ్యేత్ పక్ష్యస్య రావ్యస్య శాస్త్రభవతి నిశ్చితమ్. 5

తా. దోషముగల వెండి భస్మ సేవనచే నరుఁడు వికారంబును జెంది కృశించుచుండెనేని, తెల్లవక్కరలో తే నెకలిపి మూడుదినములు సేవించిన బాధ కనించును.

5. తామ్రభస్మవికారశాస్త్రాన్ని.

వనవ్రీహీం సితాయుక్తం జలే విహ్వే దినత్రయమ్,

యః విభే త్ప్రాతరుత్థాయ తామ్రజస్తస్య నశ్యతి. 6

తా. అడవి ధాన్యముల (నివ్వరి) వియ్యము, కలకండ, వీనిని సమముగా నీటితోనూరి మూడుదినంబులు ప్రాతఃకాలములయందు సేవించిన, వికారము నివృత్తియగును.

6. నాగభస్మవికారశాస్త్రాన్ని.

హేమాం హరీతకీ యుక్తాం సితాం భక్ష్యే దినత్రయమ్,

సద్యో నాగవికారస్య శాస్త్రీర్భవతి నిశ్చితమ్.

7

తా. వస, కరక్కాయలు, కలకండలను సమముగా చూర్ణముచేసి మూడుదినములు నేవించినచో దోషయుక్తముగు సీసధస్మనేవనచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

7. వజ్రభస్మవికారశాస్త్రీ.

మేవశృజ్గీం సితాయుక్తాం యః ఖాదతి దినత్రయమ్,
తస్య వజ్ర నివృత్తిస్యాత్తమ శ్చన్ద్రోదయే యథా.

8

తా. వడివేరుపట్టు, కలకండలను సమముగ చూర్ణముచేసి మూడుదినంబులు నేవించినచో చంద్రోదయముచే అంధకారము తొలగించందమున దోషయుక్తముగు వంగధస్మనేవనచే జనించిన వికారము నశించును.

8. అయోవికారశాస్త్రీ.

సేవితం మధుఖణ్డాభ్యాం త్రుటీచూర్ణం దినత్రయమ్,
అయో వికారశాస్త్రీస్సాన్య త్తిమిరం సాధుసజ్జమే.

9

తా. కలకండయు, ఏలకులును సమముగ చూర్ణముచేసి తేనెకలిపి మూడుదినములు నేవించిన సాధుజన సంగమముచే అజ్ఞానము తొలగినట్లులు దోషయుక్తముగు అయోధస్మనేవనచే జనించిన వికారము నశించును.

9. త్రిధాతుభస్మవికారశాస్త్రీ.

యః పుమాన్ ప్రాతరుత్థాయ సేవయే త్రిఫలాకణమ్,
తస్య త్రిధాతుజా శాస్త్రీ ర్యథా పాపం శివార్చనే.

10

తా. దోషముగల త్రిసంగధస్మమును నేవించి వరుడు వికారముచే కృశించుచుండేసేని ప్రాతఃకాలంబున *త్రిఫల (కరక, తొణి, ఉసిరిక) చూర్ణంబును నేవించవలయును. శివార్చనచే పాతకములు తొలగినట్లులు వికారముజోవును.

10. లోహభస్మవికారశాస్త్రీ.

సైంధవం త్రివృతా యుక్తం సేవయే త్తప్తవారిణా,

అయోవికారశాస్త్రస్సాన్తాపం కేశవదర్శనాత్. 11

తా. సైంధవలవణమును, తెల్లతెగడను, సమముగ మార్లముచేసి ఉష్ణోదకములో కలిపి నేవించిన, విష్ణుదర్శనముచే పాతకంబులునశించు భంగి, దోషయుక్తముగు లోహభస్మ సేవనచే జనించిన వికారము నశించును.

11. మండూరవికారశాస్త్ర.

తైద్వైర్వ రీతకీం యుక్తాం యః ఖాదతి దినత్రయమ్,
తస్యమండూరశాస్త్రస్సాన్తాపనాద్దేహమలంయథా. 12

తా. కరక్కాయల మార్లమునకు సమముగ తేనెకలిపి మూడుదినంబులు నేవించినచో స్నానం బొనర్చుటచే దేహము నిర్మలం బగు మాడ్కిదోషయుక్తంబగు మండూర సేవనచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

12. లోహవికారశాస్త్ర.

దూర్వారసం సమాదాయ మధునా సహ సంపిబేత్,
అయోవికారశాస్త్రస్సాన్తాపన త్వష్టవ ద్దేవిదర్శనే. 13

తా. గఱికెరసము, తేనె, పీనిని సమముగఁజేర్చి నేవించిన జగదంబును దర్శించుటచే కష్టములు నివృత్తింపెడు భంగి, దోషయుక్తముగు లోహభస్మ సేవనచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

శ్వేతదూర్వారసం ధీమాక్ సితోపలయుతం పిబేత్,
తేనకార్యాణికా లోహ విషా శ్శాన్తిమవాప్నుయ్యః. 14

తా. తెల్లగఱికెరసమునకు సమముగ కలకండ మార్లమును కలిపి నేవించిన, దోషయుక్తముగు అయోభస్మ సేవనచే జనించిన వికారము హరించును.

13. ఘోషవికారశాస్త్ర.

చించాఫలాని పక్వాని జలే పిష్ట్యా పిబేన్నరః,
ఘోషవికారశాస్త్రస్సాన్తాపన ద్దారిద్ర్యం నిధి దర్శనే. 15

ఇత్యనుపానమష్టిర్యాం ధాతువికారకాంతిప్రకరణాన్నామ
ప్రథమ స్సముద్దేశః.

తా. చక్కఁగఁగలిగిన చింతపండును ఉదకంబునవైచి బాగుగ పిసికి పానంబొనర్చిన నిధిని దర్శించుటచే దారిద్ర్యము తొలంగుచుండున దోషయుక్తమగు కంచుధన్యసేవనచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

ధాతువికారశాస్త్రి ప్రకరణము ముగిసెను.

ఉపధాతువికారశాస్త్రి ప్రకరణము.

14. పాదరసవికారశాస్త్రి.

వికారో యది జాయేత పారదా స్థలసంయుతాత్,
గన్ధకం సేవయే ద్ధీమా న్నాచితం విధిపూర్వకమ్. 1

తా. పాదరసమునకు సప్తకంచుకాది దోషంబులు గలవు. అట్టిదోషములు గలపాదరససేవనచే వికారము జనించునని శాస్త్రోక్తముగ శుద్ధిజేసిన గంధకసేవనచే వికారము నివృత్తియగును.

గన్ధకం మాషయుగ్మంచ నాగవల్లీదలై స్సహ,
యః ఖాదే త్పారదగ్రస్త స్తద్దోష స్తస్యశామ్యతి. 2

తా. రెండుమాషముల ప్రమాణము శుద్ధిజేసిన గంధకమును తమలపాకులలో నునిచి ప్రతిదినము సేవించుచుండినచో దోషయుక్త మగుపాదరస సేవనచే జనించిన వికారము నశించును.

ద్రాక్షా కూశ్మాంశఖండాని తులసీ శతపుష్పికా,
లవంగంనాగ కేసంచ గంధ కేన సమాంశకమ్. 3

కర్ణమాత్రం పయోయుక్తం సర్వమేత త్పుథక్ పృథక్,
సూర్యయోగాంతరా సాధ్య త్సూతదోషవికార నుత్. 4

తా. ద్రాక్షపండును, బూడిదగుమ్మడుబద్దిలును, తులసియు, సోపును, లవంగములును, నాగకేసరములును, సమముగా చూర్ణముచేసి దానికిసమముగ శుద్ధిజేసినగంధకమును గ్రహించి పాలలో రెండుకులములదొప్పన ప్రతిదా

నిని వైచి ప్రాతఃకాలంబున సేవింతుమండిన దోషయుక్తమగు పాదరస సేవనచే జనించినవికారము నివృత్తియగును.

నాగవల్లీరసం ప్రస్థం భృంగరాజరసం శుభమ్,
తులసీరసప్రస్థంచ ఛాగదుగ్ధం సమాంశకమ్. 5
గుర్జితంసర్వగాత్రేషు యానుయుగ్మందినత్రయమ్,
స్నానం శీతశనీరేణ సూతదోషప్రశాంతయే. 6

తా. తమలపాతురసము, గుంటగలగరాతురసము, తులసీయాతురసము, మేకపాలు, వీనిని దినుసుకొక్కొక్క ప్రస్థము చొప్పున సేకముచేసి స్నానం గములకు రెండుబాములపఱుకు మర్దన జేయించికొని శీతోదకములో స్నానము చేయవలయును. ఇట్లు మూడుదినంబులుచేసిన దోషయుక్తమగు పాదరస సేవనచే జనించిన వికారము శమించును.

15. హరితాళవికారశాన్తి.

దాడిమస్యఫలం పక్వం జలం తస్య పిబేన్నరః,
తాళవికారశాన్తిస్సాస్య త్పాతకంగురువందనే. 7

తా. చక్కగ ఫలించిన దాడిమవిత్తుల రసమును పానం బొనర్చిన, దోషయుక్తమగు హరితాళక సేవనచే జనించిన వికారము గురువందనముచే పాతకంబులు ధిస్థంబులగుచందంబున నుపశమించును.

జీరకం శర్కరాయుక్తం సేవయేద్దినసప్తకమ్,
తాళవికారశాన్తిస్సాస్య ద్వారిద్ర్య ముద్యమే యథా. 8

తా. జీలకఱ్ఱ, శర్కర, వీనిని సమముగ సేకముచేసి ఏడుదినంబులు సేవించిన ఉద్యోగములన దారిద్ర్యము తొలగుచుడున్న దోషయుక్తమగు హరితాళక సేవనచే శరీరము కృశించునట్లు చెప్పెడి వికారము శమించును.

కూశ్మాండస్య రసం దేయం దురాత్మభాం తథైవచ,
రాజహంసీరసం తావ త్రాలవికృతిశాన్తికృత్. 9

తా. కూడిదగుమ్మడురసమును, చురదగొండివేళ్ళరసమును, చెప్పిత

జ్ఞాతురసమును సమముగ నేకముచేసి నేవించిన దోషయు క్తమగు హరితాళక నేవనచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

నువర్ణపుష్పభూనింబ క్వాథం నేవే ద్దినత్రయమ్,
తాలవికారశాస్త్రిసన్న్య త్కామశాస్త్రిర్యథా స్త్రియా. 10

తా. నల్లఉమ్మెత్తపూలు, లేక నామడువేళ్లు, నేలవేము, సమముగ దంచి కపాయముబెట్టి పానముజేసినచో స్త్రీసంభోగముచే కామము శాంతి జెందునటుల దోషయు క్తమగు హరితాళక నేవనచే జనించిన వికారముమానును.

యథా రసవిషం హన్యా ద్దోదుగ్ధేనచ గంధకమ్,
ససితాసర్పాక్షిరస స్తథా తాళవిషం పునః. 11

తా. ఆవుపాలలో శుద్ధిజేసినగంధకమును నేవించుటచే పాదరసదోషం బును, శర్కర, స్పర్పాక్షిరసములను సమముగ కలిపి నేవించిన హరితాళక జని తదోషముమానును.

16. మణిశిలవికారశాస్త్రి.

క్షీరకం మాక్షికై ర్యుక్తం నేవయే ద్యో దినత్రయమ్,
తస్య వికారం కునటీ నకరోతి కదాచన. 12

తా. ఆవుపాలు, తేనె వినివి నేకముగజేసి మూడుదినంబులు నేవించిన దోషయు క్తమగు మణిశిలనేవనచే వికారం బెఱుడునుజనింపకయుండును. అనగా మణిశిలానేవన దోషము నివృత్తియగును.

17. గంధకవికారశాస్త్రి.

గవాం పయోఘృతై ర్యుక్తం వలీ వికృతిశాన్తికృత్,
త్థైవ దేవకుసుమం సచాయుక్తం చ శాంతికృత్. 13

తా. ఆవుపాలు, నెయ్యి, కలిపి నేవించినను, అవంగములు, వస, చూర్ణముచేసి నేవించినను దోషయు క్తమగు గంధకముచేకలిగిన వికారమునశించును.

18. అభ్రకవికారశాస్త్రి.

ధాత్రీఫలం జలేపిష్టా నేవయే ద్యో దినత్రయమ్,

తస్య వికారశాన్తి సాన్య చ్చాభ్రాకస్య న సంశయః. 14

తా. ఉసిరికకాయలవరుగుగాని, ఉసిరికకాయలనుగాని, నీళ్ళుపోసి దంచి రసముతీసి మూడుదినములు వేచించిన దోషయుక్తమగు ఆభ్రాకసేవనచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

19. మాక్షికవికారశాన్తి.

కుళుత్తస్య కషాయేణ మాక్షిదోష ప్రశాంతిక్యత్,
తథైవ దాడిమత్వంచా దేహస్య సుఖకాంక్షిణః. 15

తా. ఉలవకట్టునైనను, లేక, దాడిమపట్టరసమునయినను త్రాగినచో మాక్షికసేవనచే జనించిన వికారము నశించును. లేనయొక్క వికారమును గూడ నివృత్తిచేయును.

20. ఇంగిలీకము, శిలాజిత్తుల వికారశాన్తి.

మరిచం ఘృతసంయుక్తం సేవయే ద్దినసప్తకమ్,
తస్య శిలాజితశ్శాన్తి తదవ్య వ్రక్తస్య శాన్తికృత్. 16

తా. మిరియాలను, నెయ్యి పనుముగ సేకముచేసి ఏడుదినంబులువేచించిన, ఇంగిలీకము, శిలాజిత్తులను దినుటచే గల్గినవికారము నివృత్తియగును.

21. కర్పూరవికారశాన్తి.

ధాన్యాకం సితయాయుక్తం వారిమర్దిత పానతః,
కర్పూరస్య నివృత్తిసాన్య స్తహిషీశకృతం స్తథా. 17

తా. దనియాలను ఉదకముతో నూరి యంగు కండచక్కరకలిపి వేచించినను, లేక బత్తిపేడరసము త్రాగినను దోషయుక్తమగు కర్పూర సేవనచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

22. తుత్థవికారశాన్తి.

జంబీరరస నూదాయ విభే ద్య స్త్రిదినం నరః,
తస్య తుత్థకశాంతిసాన్య తదవ్య ల్లాజేనవారిణా. 18

తా. నిష్పపండ్లరసము మూడుదినులు పానముచేసినను, పరిశీలనను ఉదకములో చక్కగ పిసికి త్రాగినను, దోషయుక్తమగు మొలతుత్తము, పాలతుత్తము, కఢరి నేవనచే జనించిన వికారము తొలంగును.

23. మృగాజ్ఞువికారశాంతి.

గవాఘృతం సితాయుక్తం మృగాజ్ఞస్యచ శాంతిక్యత్,
త్తైవ చాస్తుకరస స్పద్యోవికృతిశాంతిక్యత్. 19

తా. శర్కరలో ఆవునెయ్యికలిపి నేవించినను, ఉపిరికాయలరసము త్రాగినను, కస్తూరనేవనచే జనించిన వికారము శీఘ్రముగ నిస్సృతియగును.

24. నవాసాగర వికారశాంతి.

గర్దభస్యవిషం భక్ష్యే తైవ నవాసాగరమ్,
మృత్తికాగైరికా సీమ కాంచత్రుట్యంచ శాంతిక్యత్. 20

తా. గాడిదపెంటికలరసమును త్రాగిన శుద్ధిచేయని నవాసాగరము, మృత్తిక, కావీరాయి, అన్నఘేడి, మొదలగువాని నేవనచే జనించిన వికారములు నిస్సృతియగును.

25. మాక్రికాది వికారశాంతి.

ఘృతం మధు సితాయుక్తం గోదుగ్ధేన సమం విభేత్,
తస్య మాక్రి ప్రవాళస్య హీరకస్యవిషం హగేత్. 21

ఇత్యనుపానమజ్జిర్యా ముపధాతువికారశాంతిప్రకరణమ్
ద్వితీయ స్సముద్దేశః.

తా. నెయ్యి, లేనె, కలకండ, ఆవుపాలు, పీనిని సమముగా నేకము చేసి పానముచేసిన దోషయుక్తమగు మృత్తియములు, పగడములు, వజ్రములు, మొదలగువాని నేవనచే జనించిన వికారములు మానును.

ఉపధాతువికారశాంతిప్రకరణము ముగిసెను.

సావరవిషశాన్తిప్రకరణము.

26. నాగఫేనవిషవికారశాన్తి.

బృహత్పద్రాసం దుగ్ధం పలమాత్రం నిషేవణాత్,
నాగఫేనవిషయాతి సజీవతి చిరం పుమాన్.

1

తా. వ్రాతుడురసమును ఆవుపాలలో కలిపి పలప్రమాణముచొప్పున గాని నాలుగుతులముల ప్రమాణముచొప్పున గాని సేవించిన నల్లమందు భక్షణచే జనించిన వికారము నివృత్తియై చిరకాలమువఱకు జీవించియుండును.

ఉగ్రా సింధు స్తథా కృష్ణా వ్యథో మదనకః ఫలమ్,
తప్తనీరేణ తద్దేయ మహిఫేనవిషం హరేత్.

2

తా. చన, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు, మంగకాయలు, సమభాగములుగ ఉష్ణోదకముతోనూరి పానముజేసిన నల్లమందుభక్షణచే జనించిన వికారము హోవును.

టంకణం నీలతుత్థంచ ఘృతయుక్తంచ దాపయేత్,
తేన నాంతి ర్భవే త్పుద్యో నాగఫేనవిషం త్యజేత్.

3

తా. వెలిగారము, మైలుతుత్తము సమముగ చూర్ణముచేసి యందు నెయ్యికలిపి సేవించిన, వమనంబై నల్లమందు దోషము శీఘ్రముగ నశించును.

27. ఉష్ణైత్తవిత్తులవికారశాన్తి.

పృంతాక ఫలబీజస్య రసో ద్విపలమాత్రయా.

భక్షణా ద్భుక్తధుత్తూర విషం నశ్యతి నిశ్చితమ్.

4

తా. పంకాయవిత్తుల నైనను, వ్రాతుడువిత్తుల నైనను, ఉదకము బోసి నూరి రసముదీసి రెండు పలములు సేవించిన, ఉష్ణైత్తవిత్తుల భక్షణచే జనించిన వికారము నిస్సంశయముగ హరించును.

కార్పూరపుష్పం సితయా జలేనోక్త్యాల్పపానతః,
ధుత్తూరస్య విషం యాతి తథా లవణసేవనాత్.

5

తా. పైడి ప్రత్తిపూలు, కలకండ, యుదకముతోనూరి పానముచేసి నను, అవణమును ఉదకములో కలిపి త్రాగినను, ఉమ్మెత్తవిత్తుల భక్షణచే జనించినవికారము నివృత్తియగును.

గోదుగ్ధం ప్రస్థమేకంతు శర్కరాయాః పలద్యయమ్,
తస్యపానా ద్విషంయాతి ధుత్తూరస్యచ నిశ్చితమ్. 6

తా. నాలుగుసేర్ల ఆవుపాలలో రెండుపలముల చీనాచక్కరకలిపి త్రాగినచో ఉమ్మెత్తవిత్తుల భక్షణచే జనించిన వికారము నిశ్చయముగపోవును.

28. వత్సనాభివికారశాన్తి.

పటూశనస్యవృక్షస్య రసఃపలప్రమాణతః,
శర్కరాయుక్తపానేన వత్సనాగవిషం హరేత్. 7

తా. ఒకపలము పటూశనవృక్ష రసములో శర్కర కలిపి త్రాగినచో వత్సనాభి భక్షణచే జనించిన వికారము నివృత్తియగును.

29. భల్లాతకవికారశాన్తి.

సర్వపా మేఘనాదశ్చ నవనీత సమన్వితః,
భల్లాతక భవే శోభే హంతి లేపేన దేహినః. 8

తా. ఆవాలు, చిట్టికూర, వెన్న సమభాగములుగ ఖల్వంబున వైచి చక్కగ మర్దించి, శరీరమునకు లేపనము చేసికొనిన జీడిగింజలచే జనించినవాపు నివృత్తియగును.

దారు సర్పప ముస్తాని నవనీతేన లేపయేత్,
భల్లాతక వికారోయం సద్యోగచ్ఛతి సత్వరమ్. 9

తా. దేవదారు, ఆవాలు, తుంగము పైలు సమముగ చూర్ణముచేసి వెన్నకలిపి శరీరమునకు లేపనముచేసికొనిన తోడనే జీడిగింజలచే జనించిన వాపు నివృత్తియగును.

నవనీత తిలౌ దుగ్ధం పునః ఖండయుతం తథా,
ఏత ద్వయప్రలేపేన హంతి భల్లాతక వ్యథామ్. 10

తా. వేన్నయ్య, నువ్వులునైనను, ఆవుపాలు, కలకండ నైనను, ఏకము చేసి చక్కగనూరి శరీరమునకు లేపనము చేసికొనిన జీడిగింజలచే జనించిన బాధ నివృత్తియగును.

సితయా సహ యామాచ్చ మేఘనాదరసస్య చ,
తన్నా ద్భల్లం విషం హంతి యథా లింగ ప్రసేవనాత్. 11

తా. చిట్టిహారసములో కలకండ కలిపి త్రాగిన, లింగార్చనచే పాతకంబులు తొలంగుమాడ్కి జీడిగింజలచే జనించిన వికార మొకజాములో పోవును.

30. ఖదిరవికారశాన్తి.

ఖదిరోద్భవం గోపయసా సితాయుక్తం తథైవచ,
యస్సేవయేంద్రియమేకం భల్లంవిశృతిశాన్తికృత్. 12

తా. ఆవుపాలలో కలకండకలిపి త్రాగినచో చంద్ర, జీడిగింజ సేవనచే జనించిన వికారము నొకజాములో నివృత్తియగును.

31. తుమ్మెదలకాటుచే జనించు వికారమునకుశాన్తి.

గోదధీశుంతిసంయుక్తం పానం భృంగీవికారనత్,
శిఫ స్సనంశజం తద్వ జ్జలేపిష్టావ్ పిబే న్నరః. 13

తా. సొంటిని మారి, ఆవుపెరుగులో కలిపి త్రాగినను, సోపు, పసుపు, ఉదకముచే నూరి త్రాగినను తుమ్మెదలకాటుచే జనించినవికారము నశించును.

32. గురిగింజల వికారశాన్తి.

మేఘనాదరసోగ్రాహ్యం శర్కరాయుక్త పానతః,
ఉచ్చటాయా వికారస్య శాంతిస్సృద్ధుగ్ధ సేవనాత్. 14

తా. చిట్టిహారసములో శర్కర కలిపి త్రాగినను, ఆవుపాలుత్రాగినను గురిగింజలవికారము శమించును.

మధు ఖర్జూర మృద్ధ్వీకా నృతౌష్ణామ్లాచ దాడిమా,
పహృషై రామలక్ష్మైశ్చైవ యుక్తా ఘ్నద్యోవికారనత్. 15

తా. తేనె, ఖర్జూరము, ద్రాక్షపండ్లు, పుల్లప్రబ్బలి, చింతపండు, దాడి మసండు, పేరీతపండ్లు, ఉసిరికెకాయలరసము సమముగ గలిపి పానముచేసిన గురిగింజభక్షణచే జనించిన వికారము శమించును.

33. పోకలు మొదలగువాని వికారశాంతి.

పూగీఫలం జడ శీత వస్త్రవాతో హితం భవేత్,
శర్కరాభక్షణే దేయా మధునా శర్కరాన్వితమ్. 16

తా. నక్కలను భక్షించుటచే సామ్య గలిగినేని, శీతోదకములో తడిపిన వస్త్రముయొక్క గాలిని సేవించవలయును. మఱియు శర్కరనేని లేక, తేనెలో కలిపిన శర్కరనేని, సేవించవలయును.

34. కోద్రవధాన్య వికారశాంతి.

కోద్రవాణాం భవే న్మార్చా దేయం ఊరం సుశీతలమ్,
సగుడః కూత్మాండకరసో హంతి మద్యసకాద్రవమ్. 17

తా. ఆరిక అన్నమును భుజించినందుచే మూర్ఛకలిగినేని, అపుడు పిరికిన ఆపుపాలనుగాని, బెల్లములో బూడిచె గుమ్మడుకాయరసమును గలిపి గాని, పానము చేసిన వికారము శమించును.

35. గన్నేరువిష వికారశాంతి.

సితాయుక్తం సదా దేయం దధినా మాహిషం పయః,
తథాచార్కత్వచా పీతం కరవీర విషాపహమ్. 18

తా. కలకండను చూర్ణముజేసి పెరుగు కలిపి పానముచేసినను, బట్ట పాలలో జిల్లెడువేరుపట్ట కలిపి సేవించినను, గన్నేరువేళ్ళ భక్షణచే జనించిన వికారము శమించును.

36. వజ్రమందారవిషశాంతి.

శీతవారి సితాయుక్తం పానం వజ్రవిషాపహమ్,
వస్త్రవాయు స్తథాకార్య శీతచ్ఛాయాంచ సేవయేత్. 19

తా. శీతోదకములో ఖండకర్కరచూర్ణమును కలిపి పానముచేసినను, వస్త్రమూలకముగవచ్చెడి గాలిని సేవించినను, చల్లనినీడయందుండినను, బొంతజెముడుపాలు, జెముడుపాలు, జిల్లేడుపాలు, సేవించుటచే జనించిన వికారము హరించును.

చించాపత్రం జలేపిష్ట్యే మర్దయే చ్ఛాంతికృత్సవా,
హిమాద్రిజలపానేన స్నుహీచార్కవికారసుత్. 20

తా. చింతాకును ఉదకముతో నూరి శరీరమునకు మర్దనచేసికొనినను, హిమవత్సర్పతమండలి జలమును పానము చేసినను, జెముడుపాలు, జిల్లేడుపాలు వీనిసేవనచే జనించిన వికారము శమించును.

37. నేపాళవికారశాన్తి.

ధాన్యాకంసితయా యుక్తం దధినాసహ యః పిబేత్,
దంతిబీజవికారస్య నివృత్తి స్తస్య జాయతే. 21

తా. దనియాలు, కలకండ, చక్కఁగానూరి పెరుగులోకలిపి త్రాగిన యెడల శుద్ధిచేయని నేపాళసేవనముచే జనించిన వికారము హరించును.

38. విషముష్టి వికారశాన్తి.

ఘృతం మధు సితాయుక్తం నదా పిబతి యో నరః,
విషకోప వికారస్య శాన్తి స్తస్య ప్రజాయతే. 22

తా. నెయ్యి, కొంచెముగ తేనె, కలకండ, నేకముచేసి ప్రతిదినము సేవించునండిన విషముష్టిపండ్ల భక్షణముచే జనించిన వికారము హరించును. (అనగా కలకండ చూర్ణములో నేయి, తేనెగలిపి సేవింపవలయుననుట.)

39. దుష్టవాతజాదిరోగనివృత్తి.

దుష్టవాతో రవే స్తాపై ద్దుకరోగః ప్రజాయతే,
చించాన్లుక సితాక్షౌద్రా దాపయేత్తు పృథగ్జలే. 23

తా. వాయువు నూర్మలము వలన లూకరోగము జనించును. అది శమించుటకై చింతపండునైన, సెల్లికాయలరసమునైన, కలకండనైన, తేనె

National Library,

Calcutta.

2343 dt 4-3-57

Re-181-

Tel 615/Anu 587

నెవ, ఉదకములో కలిపి పానము నేయవలయును.

40. శీతలదాహశాస్త్రి.

మధూదకయుతం వీతం శీతలం దాహనాశనమ్,
నీలికాంచ ఘృతే పిష్ట్యా దేహ లేపేచ శాస్త్రికృత్. 24

ఇత్యసుపానముజ్జ్వర్యాం స్థావరవిషశాస్త్రి ప్రకరణనామ
తృతీయ స్కంధః.

తా. తేనెను కుద్ధోదకములో కలిపి త్రాగినను నీలియాకును నేతితో
నూరి శరీరమునకులేపనము చేసికొనినను, శీతలయుక్తమగు దాహము శమించును.

స్థావరవిషశాస్త్రి ప్రకరణము ముగిసెను.

జజ్ఞమ విషశాస్త్రి ప్రకరణము.

41. జజ్ఞమ విషశాస్త్రి.

వంధ్యా కర్కోటికా మూలం ఛాగమూత్రేణ భావితమ్,
నన్యం కాంజీరసం పిష్టం విషోపహత చేతసామ్. 1

తా. గొడ్డురేవేళ్ళను మేకమూత్రముతోనూరి పుల్లనికలిపి కలిపి నన్య
ముచేసిన జంగమవిషవికారము హరించును.

లజ్జా మూలం కరేబధ్వో విలిప్య సకలం వపుః,
రమతే ఫణిభిస్సార్థం వాతికా ద్గరుడోయథా. 2

తా. లజ్జామూలమును (ఆత్మపత్తివేరు) ధూపముచేసి బలియొసంగి దా
నినిచెచ్చి రెండు ఖండములుగఁజేసి యం దొకదాని సందిటకట్టి మఱియొక్క
దానిని గంధముతీసి శరీరమునకు లేపనము చేసికొనిన సర్పదుల విషంబు
లన్నియు హరించును.

42. దంష్ట్రవిషశాస్త్రి.

త్రిపలా చందనం కుష్ఠ మూర్ధ్నికం ఘృతసంయుతమ్,

TRA000002343TEL

పానలేప సమాధోగో దంప్రస్య విషనాశకః.

తా. త్రిఫలములు, శ్రీగంధము, కోష్ఠు, అల్లము చూర్ణము చేసి కేళి లోకలిపి పానముచేసినను, శరీరమునకు లేపనముచేసినను, కందురీగ, తేనెటీగ, మొదలగువాని కాటుచే జనించిన వికారము హరించును.

43. సర్పాదివిషశాంతి.

గోజిహ్వ ఫలినీ శక్ర వారుణీ వాత్రిపర్ణికా,
ఏకై కాపానమాత్రేణ సర్పాదిగరలం హరేత్.

తా. ఎద్దునాలుకచెట్టు, తరికొట్టు, అగసి, ఎక్కుడుతీగ, పినిలో దేని రసమునైన పానముచేసిన సర్పములు మొదలగువాని విషములు హరించును.

సరామతా వచా ఘృష్టా కరచాహుప్ర లేపనాత్,
ఘటసర్ప స్తదాగ్రహ్యో నదంచతికదాచన.

తా. ఇంగువ, వస, ఉదకముతోఁ జక్కగనూరి వాస్తబాహువులకు చక్కగ లేపనముచేసిన ఘటసర్పముకాటుచే జనించిన విషదోషము హరించుటయొగాక, మరల నెప్పుడును సర్పదప్తము గలుగదు.

యథా ఖిలస్య వైషమ్యా త్పిడితో యాతి సజ్జనః,
తథా వచాయా ధూపేన గృహం ముక్తావ్రత జేద్దృషీ.

తా. గృహమున సర్పమును గాంచుటచే భయముజెందడి సజ్జనులు ఒకసేరు వసను ధూపముచేసిన వాస్తుసర్పము మొదలగునవి శిఘ్రముగ చలాయనంబు లగును.

తుత్థంచోగ్రా కామఫలం గోదుగ్ధేనచ పాయయేత్,
తస్మాత్సర్పవిషం యాతి తథోషణఘృతేనచ.

తా. మైలుతుత్తము, ఎస మంగకాయలు తగుమాత్రముగ గ్రహించి యుదకముతోనూరి ఆవుపాలలో కలిపి పానముచేసిన వసువంటై సర్పవిషము హరించును. మఱియు మిరియాలను చూర్ణముచేసి కలిపి యుష్ణముచేసి భక్షించిన సర్పవిషము హరించును.

41. శాస్త్రవిషశాస్త్రి.

శాస్త్రవిషపి విషం హంతి లేపం కుక్కుటవిష్టయా,
గుడ్డైస్యై లార్కదుగ్ధైశ్చ లేపశ్శాస్త్రవిషం హతేత్. 8

తా. కుక్కుటవిషపి సులంబున కోడిమలము నైనను, బెల్లము, తైలము, జిల్లేడుపాలు, కలిపి యైనను, లేపనము చేయుచుండిన కుక్కుటాటువిషము హావును.

ఉన, త్రశాస్త్రవిషదంష్ట్రానాం కుమారీదళ సైంధవన్,
సుఖోష్ణాపః పిబేత్పిడా త్రిదినాంతే సుఖావహః. 9

తా. సైంధ్య, కలబందరసము నేకముచేసి కొంచెమువెచ్చచేసి సాంగ తైలమున కొంచెము సైంధవలవణము కలిపి మూడుదినంబులు ప్రాత సాంధ్యంకాలంబులయందు త్రాగిన వెట్టికుక్క కాటు విషము హరించును.

తైలం తిలానాం పలలం గుడంచ క్షీరం తథార్కై స్సమ
మేవ పీతమ్, ఆలర్క ముగ్రం నిషమాశు హంతి నద్యో
భవం వాయురివా భృబృందమ్. 10

తా. వెట్టికుక్క కాటుచే క్షీణించుచుండెడి నరుడు నూనె, నువ్వుల మార్లము, బెల్లము, జిల్లేడుపాలు నేకముచేసి త్రాగిన విషము హరించును. మజ్జియు, జిల్లేడుపాలు, జముడుపాలు, తెల్లగడ్డలు, వననాభి మొదలగువాని మేవనచే దోషము నేవించినందువలన కృశించుచుండెడినరుడు పైని జెప్పిన ద్రవ్యములను శరీరమునకు లేపనముజేసికొనిన నది హరించును.

యత్యాశు కర్కమూలంచ మరిచం కర్ష భక్షణాత్.
తదవ్రీణం తత్త ణాదేవ దహే ల్లోహశలాకయా. 11

తా. గుమ్మడువేళ్లు ౨ తులములు, మిరియాలు ౨ తులములు, ఉదముతో నూరి ముద్దచేసి ప్రతిదినంబును భక్షించుచుండిన వెట్టికుక్క కాటుచే గలిగిన వ్రణము శీఘ్రముగ మానును. మజ్జియు, కఱచిన సులంబున తత్త ణాంబున సేయి నుపశలాకుతో రక్షలు చేయవలయును.

45. దుష్టజంతువికారశాస్త్రి.

విష్టం క్రాంచం జలేఘృష్టా నిత్యం పిబతి యో నరః,

తస్యోధరే దుష్టజంతో ర్విషంనశ్యతి తక్షణాత్. 12

క్రొంచపక్షిములమును జలముచే నూరి ప్రతిదినము పానము నేయుచుండెడి నరుని దుష్టజంతువులు కలుచినను వానివిషము శీఘ్రముగ నశించును.

46. వృశ్చికవిషశాన్తి.

హింగుశ్చార్కపయోఘృష్టో దేయోపరిచదాపయేత్,
వృశ్చికస్య విషంహంతి రజసిం ద్యుపతి ర్యథా. 13

తా. మంచయింగున, జిల్లేడుపాలు, సమముగనూరి వృశ్చిక దష్టమైన సులంబున పడేపడే లేపనము చేయుచుండి నూర్చుఁడు ఉదయించుటచే అంధకారము తొలంగుధంగి వృశ్చికవిషము హరించును.

బాణపుంభరసో వీతో మేఘనాదరస స్తథా,
శర్కరా సహితం పానం విషం వృశ్చికజం హరేత్. 14

తా. పెంపరిరసము, చిట్టిపూరరసము, కలకండ, ఏకముచేసి పానము చేసిన వృశ్చికవిషము హరించును.

47. గృహగోధికావిషశాన్తి.

కటుత్రయం సింధు కరంజ బీజం ద్వయం నిశాయాః కపి
కచ్చ బీజమ్, నిహంతి పానేన విలేపనేన విషం నమస్తం
గృహగోధికాయాః. 15

తా. సొంటి, సిప్పలి, మిరియాలు, పెంథలము, కానుగవిత్తులు, పసుపు, మృనిపసుపు, దురదగొండివిత్తులు ఉదకముతోనూరి త్రాగినను, లేక లేపనము చేసికొనినను, బల్లి మొదలగువాని విషదోషములు హరించును.

48. సరటవిషశాన్తి.

అర్కమూలం వచాచూర్ణం వీతంశీతేనవారిణా,
సరటస్యవిషం సత్య శ్శాంతంభవతి సిశ్చితమ్. 16

తా. జిల్లేడుపేరు, వచ, చూర్ణముచేసి శీతోదకములో పానముచేసిన తొండకటిచినందుచే జనించిన విషదోషము హరించును.

49. మూషకవిషయాన్ని.

సీతాయాః పలమానంతు బాణపుంఖరసః ఫలమ్,
యః పితౄత్రైతరుత్థాయ మూషకస్యవిషాపహమ్. 17

తా. చెండుతులముల కలకండలో చెండుతులముల వెంపలిరసముకలపి పాతకాలంబున మేల్కొనినతోడనే త్రాగిన ఎలుకకాటు విషముహరించును.

50. శ్వేతమూషక కృతగ్రంథివిషయాన్ని.

ఉద్ధృష్టు పతితం మూషం శ్వేతనర్ణం సుదారుణమ్,
పాతిస్థానే భవేద్దగ్ధి సాగ్రంధిర్మృత్యుదాయకా. 18
శస్త్రేణ గ్రంథిం విస్ఫోట్య ఖరస్య శకృతం యీ పేత్,
తేన దుష్టస్య గ్రథితో వికృతే శ్వాంతిక్యృద్భవేత్. 19

తా. అతీనుష్టమగు శ్వేతమూషకము పైనుండి శరీరముమీద నుండి నేని యచట గ్రంథులు జనించి మరణంబుగలుగును. కావున గ్రంథులు జనించిన తోడనే వానిని శస్త్రముచే గొంచెముగ గీచి అందు గాడిదపెంటి కలను లేవనము చేసిన యా గ్రంథులు శమించును.

51. సింహబాలవిషయాన్ని.

సుధోశ్చపలమానంతు దినం వింశతి యఃపితౄత్,
తస్యసింహస్య బాలస్య విషం సస్య త్కదాచన. 20

తా. పూటను పలప్రమాణము చొప్పున ఇరువదిదినములు లే సెనుపానముజేసిన వ్యాధుగ్రోమజంతువిషము నివృత్తి యగును.

52. భ్రమరమక్షికవిషయాన్ని.

మహిషీ నననీతంచ టంకణై స్సహ మర్దయేత్,
మాక్షికభ్రామరస్యాంతం నాగ ఘేనేన తిత్సనుమ్. 21

తా. బట్టెవెన్న, వెలిగారము, సమముగ నేకముచేసి మర్దించి శరీరమునకు లేవనము జేసికొనిన తుమ్మెదలు, అవవియ్యాలెలు మొదలగు గుడ్డుజంతువులు

తువుల కాటుచే జనించిన వికారము హరించును. ఈయోగముచే నల్లమందు భుజించుటవలన జనించిన వికారములును హడ హరించును.

53. కర్ణప్రవేశమైన జోరీగలు మొదలగువానికీశాన్తి.

కర్ణప్రవేశే ఖడ్గార తత్కర్ణే మూత్రకం షీవేత్,
తథాచ తిలత్తైలంచ ధంకేవత్సస్య శ్లత్థకమ్. 22

తా. గోమూత్రము, మంచినూనె, నేకముజేసి, కొంచెము పెచ్చుచేసి యైనను, ఆవుదూడపేడతో రసముతిపియైనను, చెవిలో పోయుచుండిన చెవి లోఁజొచ్చిన జోరీగలు మొదలైనవానిచే జనించు వికారములు హరించును.

జిహ్వాయా స్త్రాలుకాయోగా దమృతంస్రావయేత్తు యత్,
విలిప్తం తేన ధంకస్య నిర్విషం క్షణమాత్రతః. 23

తా. అడవియొగలు కరచినస్థలంబునఁ గలిగినదగులకు మనుజులయొక్కజొల్లును (ఉమ్మిని) లేపనముజేసిన నవి తోడనే నదృశ్యంబులగును.

54. మూషకాన్యజంతువిషశాన్తి.

భల్లాత్పర్కఫలం ముస్తా కపికచ్చుఫలం తథా,
రాలస్థితార్థపతేషాం చూర్ణ ధూపప్రభావతః. 24

మూషకా మశకా మక్షీ మత్కుణా విషకీటకాః,
పలాయంతే గృహం ముక్త్యా యథాయుద్ధేతి కాతరాః. 25

తా. జీడిగింజలు, జిల్లేడుకాయలు, తుంగముస్త్రైలు, తీటకోవెలకాయలు, యక్షధూపము, తెల్లఆవాలు, చూర్ణముచేసి గృహములో ధూపముజేసిన యుద్ధమున పిరికితనముగలవారు పారిపోవుభంగి నిలుకలు, దోమలు, ఈఁగలు, నల్లులు, విషజంతువులు పలాయనంబులగును.

అర్కమూలంచ వార్తాం భావితం సాహ్యగ్నినా సహ,
కటుతైలా కదీర్షాః నిశాయాం మత్కుణాపహా. 26

తా. జిల్లేడువేరుపట్టను, వంగవేరును, ఎఱ్ఱచిత్తమాలపురసములో భా

మదచేసి యం దావనూనెకలిపి దానిలో వత్తినితడిపి రాత్రులయందు దీపము వెలిగించిన నల్లులు వశించును.

55. యూకాదిదంశన విషశాస్త్ర.

శ్రీమూలం గోజలేఘ్నుష్టా దేహలేపంచకారయేత్,
యూకాచ లీక్షకా సా వా నాశయంత్యపి తత్త్వణాత్. 27

తా. మారేడువేరును గోమూత్రముతో గంధములిసి దేహమునకు లేప నము జేసికొనిన పేలు, ఈరు, చీరపేలు మొదలగు నము స్తస్వేదజములు తోడ నే నశించును.

శిలాగంధక గోమూత్ర విడంగం కటుతైలతః,
ఏషాం తేవే భవేచ్ఛాంతి స్సానాయూకాచ లీక్షకా. 28

తా. శిలాజీతు, గంధకము, వాయువిశంగములు మార్గముచేసి ఆందు గోమూత్రము, ఆననూనెకలిపి శరీరమునకు లేపనముజేసికొనిన పేలు, ఈరులు, చీరపేలు మొదలగునవి యన్నియు వశించును.

56. భృమరకృతజలోదరరోగశాస్త్ర.

షట్పాదే చోదరేప్రాప్తే జలోదరః ప్రజాయతే,
తస్య శుక్తిపులీ దేయా ఏకృతే శ్శాంతికృత్సదా. 29

తా. కడుపులో తుమ్మిద ప్రవేశించుటచే జలోదరరోగము జనిం చును. కావున ప్రత్యహము పిప్పళ్ళు సేవింపుచుండినచో తుమ్మిదలనలన గలి గిన వికారము శమించును.

57. నర్వవిషములకు పథ్యాపథ్యములు.

తైలం చాన్లుం తథా నిద్రాం వర్జయే ద్విషవీడితః,
తండులం ఘృతదుగ్ధంచశ్రేష్ఠపథ్యం విషాతు రే. 30

తా. నూనె, పులుసు, నిద్ర మొదలగువానిని విషవీడితులు నిర్జింపవల యును. బియ్యపుఅన్నము, నయ్యి, ఆవుపాలు, హితకరంబులు.

ధాతో స్తథోపధాతోశ్చ విషం స్థావరజంగమమ్,

సర్వేషాం సమనం శ్రేష్ఠం విరేకశ్చ తత్రైవచ. 31

తా. ధాతూపధాతుజనితవిషవికారములకును, స్థావరజంగమాదివిషవికారములకును, ఏమనవిరేచనముల కీయవలయును.

32. సర్వవిషవికారములకు సామాన్యోపధము.

ఇతా తాతాధికారేషు సదా దేయంచ భేషజమ్,
సీతా మధుఘృతవయ స్తండులం మాహిషం శకృత్. 32

తా. కలకంఠ, తేనె, నెయ్యి, పాలు, బిట్టపేడరసము సందిగ్ధవిషములకు హితకరములుగ నుండును.

పుథ కృష్ణకృదా దేయం శ్వాసస్య చ విషం వినా,
అలక్ష్మీ రూక్ష మన్నంచ జలం పశ్చాత్పలాండునా. 33

ఇత్యనుపానమస్త్యైర్వాం జజ్ఞమవిషశాన్తి ప్రకరణం నామ
చతుర్థ స్కంధే.

తా. నెట్టికుక్క విషమునకు తప్ప, తక్కినవిషములకును పైనిజెప్పిన కలకంఠ మొదలగువానిని వేరేయగ నియ్యవలయును. నెట్టికుక్క విషమునకు వేడియన్నము, ఎల్ల ఉల్లిగడ్డలరసము, ఇవి హితకరములుగ నుండును.

జజ్ఞమవిషశాన్తి ప్రకరణము ముగిసెను.

సప్తధాతూనాం శోధనమారణ రోగానుపాన ప్రకరణము.

అథాత స్మంప్రవక్ష్యామి ధాతూపధాతుమారణమ్,
రోగాణా మనుచానంచ సంక్షేపా త్కృత్య తేన ధునా. 1

తా. ఇంక ధాతువులయొక్కయు, ఉపధాతువులయొక్కయు, మారణంబులను, రోగానుపాన విశేషంబులను, సంక్షేపముగ రచించుచున్నాను.

సప్తధాతూనాం శోధనమారణ్యోగానుపాసప్రకరణము. 29

59. పారదోత్పత్తి.

స్కందా త్తారకహింసార్థం కైలాసే ప్రాథిత స్మరైః,
కరుణాత్మా మహాదేవః పార్వతీవల్లభ శ్శివః. 2

రతో శృంభోశ్చ్యుతం గేతో గృహీతం పహ్నినాముఖే,
క్షీప్తం తేన చతుర్థక్షు మాయాంత త్తత్ప్రథకృథకృత్. 3

సామ్యాదితి క్రయన్యంతే గౌరీశాపా స్త కార్యకృత్,
పశ్చిమాయాంతు యత్క్షీప్తం సదిశత్సర్వకార్యకృత్. 4

ఏషోత్పత్తి స్సమాఖ్యాతా పారదస్య మనీషిభిః,

తా. తారకాసురవిధార్థమై కా ర్థియని జనించే యువలయుననికరు
జాత్తుండును, పార్వతీవల్లభుండును నగునీశ్వరుని దేవేంద్రాది సమ స్తదేవతలు
ప్రాక్రించిన నతండు కా ర్థియజననమి త్తమై పార్వతియో సంయోగము జే
యు నెడ వీర్యము పతనంబయ్యె దానిని అగ్ని గ్రహించి భరింపశక్యముగాక
భూమియందువిడువఁగా నది నందిమ్మలయందు వ్యాపించెను. ఉ త్తరదిశ
యందు పడినరసము గౌరీశాపముచే నిష్ఫలంబగుటంజేసి యది యేకార్యమందు
నుపయోగింపదనియు, పశ్చిమ దిశయందు పడినరసము సమ స్తకార్యములకు
నుపయోగించుననియు, ఆయుర్వేదవే త్తలు నుచించెదరు.

60. పాదరసవర్ణ భేదములు.

శ్వేతవర్ణో ద్వీజస్సూతో ర క్తః క్షత్రియసంజ్ఞకః. 5

వీతవర్ణోధ వేదై వశ్యః కృష్ణాస్సృగ్ శూద్రజాతయః,

తా. తెలుపువర్ణముగలరసము బ్రహ్మజాతియనియు, ఎఱుపువర్ణముగల
రసము క్షత్రియజాతియనియు, పచ్చనివర్ణముగలరసము వైశ్యజాతియనియు,
నలుపువర్ణముగలరసము శూద్రజాతియనియుఁ చెప్పబడుచున్నది.

నాగో వంగో మలో పహ్ని శ్చాంచల్యంచ విషం గిరిః. 6

అసహ్యగ్ని ర్మహదోషా స్సృభావా త్పారదే స్థితాః,

తా. పాదరసమున స్వాభావికముగ నాగ, వంగ, గిరి, అసహ్యగ్ని, మొ

దలగు మహాదోషంబులుగలవు. పానిని నివారించుటకై అష్టాదశసంస్కారములను జేయువలయును.

61. పాదరసగుణము.

సూత్రష్ట్రసముక్తిదోషశమన స్ఫుర్వామయధ్వంసకృత్
కాంతా కామచివర్థనోతి బలకృత్సృక్తి సుధాయా శ్శివః,
చతుష్కస్త్యుతిరూపదోమరణపృథ్వీకృత్యజ్జన్మవృద్ధికృత్
బాహ్యఘ్నం క్రిమికుష్మహాకనకకృత్సంయోగవాహీరసః. 1
శుష్కేన్ధ్రసమహారాశిం యద్వద్దహతి పావకః,
తద్వద్ధాతుగతాన్ సూతోరోగౌదోషత్రయోశ్శవాన్.

తా. పాదరసము షష్ట్రసములతోఁ గూడినదై త్రిదోషశమనకారిగను. ఆమసంబంధ దోషముల హరింపజేయునదిగను, కామమును నృధిచేయునదిగను, కడుబలకారిగను, అన్యుతకుల్యముగను, శివస్వరూపిగను, చతుర్వింశతి యమునకు ప్రకాశము గలుగజేయునదిగను, స్మృతి, రూపము, వీనినిగలుగజేయునదిగను, మృత్యువును, ముదిమిని, వీనిని జయించునదిగను, శరీరవృద్ధి గలుగజేయునదిగను, బాడ్యము, క్రిమి, కుష్టువు వీనిని హరింపజేయునదిగను. కాంతిని గలుగం జేయునదిగను, అనుపానములచే సమస్తరోగములను నశింపజేయునదిగను నుండుటయేగాక, అగ్ని యెండినకట్టెల సమూహమును దహించుమాడ్కి ధాతుగత త్రిదోషంబులను దహించును.

62. హింగులోతరసము.

జంబీర నింబనీరేణ మర్దితం హింగుశం దినమ్.

ఊర్ధ్వపాతనయంత్రేణ గ్రాహ్యస్సన్యన్తిర్మలోరసః,

కంచుకై ర్నాగవంగాద్యై ర్నిర్మలై రనకర్కణి.

తా. ఎనిమిదికులముల యింగిలీకమున్నునిమ్మపండ్లరసము, పారిజాతిమ ఆకురసము బాడిపెత్రకు రసములతో ఖల్వమున నాలుగుజాములు మర్దిం యెండ నెండించి వీడప దాని నొకగట్టిపండలోనుంచి పైన మఱియొకకుం బొట్లించి చీలమున్ను చేసిన ఇదే ఊర్ధ్వపాతన యంత్రమనబడును. గాఢ

సప్తధాతూనాం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము. 31

చేతండుజాములు పండుటయేగాక పైకుండమీద తడిపినవస్త్రమును చుట్టి దానిపై కొంచెము కొంచెముగ శీతోదకమును పడచుచే ప్రోక్షించుచుండ జలమును ఇట్లుచేసిన నారసము పైకుండకగని ధూమాకారముగవ్యాపించి చూండును. పిదప నాయూర్ధ్వపాతనయంత్రమును సాంగశితలమున గ్రహించి చీలమన్నును బహుజాగ్రత్తగదిసి పైకుండలో ధూమాకారముగావ్యాపించి యుండురసమును కరాకట్ట (చరాహూర్చతో) గీచుచుండిన నంగురసము జలించును. పిదప ఆరసమును నాలుగుమాట్లైన, అయిదుమాట్లైన నస్త్రముతో జడియకట్టిన నది నాగపండాదిసప్తకందుకదోషరహితంబగును ఇట్టిరసమును కర్మోషధములయందు నుపయోగింపందగును.

63. రసశుద్ధిక్రమము.

జంబీరోత్థత్ర వేణైవ పారిధద్రవ్రవేణవా,
యామం నమృత్త్యయత్నేన రసోగ్రాహ్యసునిర్మలః. 11

తా. పైరసమును ఖల్వమునవైచి యొకజామువరకు నిమృతపండ్లరసముచేత నేని, పారిజాతపత్రరసముచేతనేని, మర్చించి యొడనెండించిన శుద్ధియగును. నాస్యన్ ఊర్ధ్వపాతనాదివిశిష్టపారదే నపుంసకత్వమున్ది తదుత్తం బోధనసంస్కారే తన్మాత్రే,
బలప్రకర్షాయచఢోలికాయాం
స్వేద్యోరసస్సై సంధవచూర్ణగచ్ఛే. 12

తా. ఊర్ధ్వపాతరసములకన్నిటికిని నపుంసకదోషము గలను, అది నిర్మల్చించుటకై యొకకుండలో సగము నీళ్ళుబోసి అందొకనేరు సెంధవ రసమును నూరి కలిపి దృఢమయిన వస్త్రమును నాలుగుపండ్లతలగ మడిచి నుంగు నింగిలీకరసము నునిచి దారముతో గట్టిగ మూటగట్టి దానిని పైపైం పలనణముజలములో మునుగునటులకట్టి యందలి జల మిగురువరకు ఆహార్యములు గాఢ మధ్య మృద్వగ్నులచే దోలాయంత్రమున పండ్లలయమును. ఇదేప్రకారము కండవనినమును పండ్లలయమును ఇట్లుచేసిన రసము శ్లోషమగును.

64. సామాన్యషడ్గుణబలిజారణము.

క్షుద్రభాండే రసంకృత్యా హలూకాయంత్ర మధ్యమమ్,
షడ్గుణం గంధకం తత్ర క్షీవే దత్పాల్పకం శనైః 13

తైలరూపో యథా గంధ స్తోవతారయే ద్ద్రుతమ్,
సాంగశీతో దృఢోగంధో స్పృటయిత్యా రసం నయేత్. 14

సర్వరోగేషు దాతవ్యో రసోవ్యాధినినూదనః,

తా. ఒకచిన్నకుండను ఇసుకలోనింపి, దాని మధ్యమున ఇంగిలీకరకముగల మిరియొకచిన్నకుండ నుంచి పొయిమీదఁబెట్టి, మధ్య నుంచినకుండయందలిరసముపై కుద్దిజేసిన గంధకమార్గమును వేయుచుండఁలయును. ఇటులజేసినగంధకము కరిగినతోడనే మరల గంధకమును వేయఁలయును. ఇట్లొంగున రసము ఆతీంతల గంధకమును భక్షించునట్లు చేయుటయే షడ్గుణగంధక జారణ మనఁబడును. ఈరసము సమ స్తరోగములయందు దానయొగించుటకు మిగుల శ్రేష్ఠమైనదని ఆయుర్వేదవేత్తలు వచించెదరు.

65. జారణాఫలము.

సర్వపాపక్షయే జాతే ప్రాప్యతే రసజారణాన్. 15

తత్ప్రాప్తౌ ప్రాప్యమేవంస్యా ద్విజ్ఞానం ముక్తిరక్షణాన్,

యావద్దినానినహ్నిస్థో జారణే ధార్యతేరసః. 16

తావద్వర్ష సహస్రాణి శివలోకే మహీయతే,

తా. రసజారణచే సర్వపాపక్షయంబును, భుక్తియు ముక్తియు, విజ్ఞానంబును కలుగును. రసజారణానిమిత్తము, అగ్ని నెన్నిదినములు స్థాపించెదరో, వాటిన్ని సహస్ర వత్సరములు శివలోకప్రాప్తియు గలుగునని యరమేవ్యరుఁడు వచించెను.

దినమేకం రసేంద్రస్య యోదదాతి హుతాశనమ్. 17

ద్రవంతి సర్వపాపాని కుర్వన్నపి నలిష్యతే,

సప్తధాతూనాం తోధనమారణరోగానుపానప్రకరణము. 33

తా. రసమునం దొకదినము అగ్ని దానముచేసెడి నరుడు సర్వపాప విముక్తుడగును.

అజారయంతో యది హేమగంధా
వాంఛంతి సూతాత్పలనుపుష్పదాంమ్,
క్షేత్రావన స్తాదవినస్యజాతం
కృషీవలాస్తేభిషజశ్చయందాః.

18

తా. ఏదైద్యుడు రసజారణమును చేయకయే దానిచేగలిగెడు మంచి ఫలమును మూత్రము కోరునో యట్టివాడు భూమియందు విత్తనము విత్త కడయే ధాన్యఫలమును కోరునట్టి కర్షకుని (కాపుచాని) చందంబున మందబుద్ధి గలవాడని యెఱుంగవలయును.

66. షడ్గుణగంధకజారణఫలము.

తుల్యేతు గంధకే జీర్ణే శుద్ధా చ్చృతగుణో రసః. 19

ద్విగుణే గంధకే జీర్ణే సర్వకా సర్వకుష్ఠహా,

త్రిగుణే గంధకే జీర్ణే సర్వజాడ్య వినాశనః. 20

చతుర్గుణేతు సంజీర్ణే వలీపలితనాశనః,

గంధే పంచగుణే జీర్ణే క్షయక్షయకరో రసః. 21

షడ్గుణే గంధకే జీర్ణే సర్వరోగహరోధవేత్,

అనశ్య మిత్త్య వాచేదం దేవీ శ్రీభైరవేస్వయమ్. 22

తా. రసమునకు సముచుగ శుద్ధిజేసిన గంధకమును జీర్ణింపజేసిన నది శుద్ధరసముకంటె శతగుణంబు లధికముగనుండును. రసమునకు తెండింతలు జీర్ణింపజేసిన సర్వకుష్ఠపులను, మూడింతలు జీర్ణింపజేసిన సర్వరోగములను, నాలుగింతలు చేసిన వలీపలితంబులను, ఆఱుదింతలు జీర్ణింపజేసిన క్షయరోగంబులను, ఆఱింతలుజీర్ణింపజేసిన సర్వరోగములను హరింపజేయునని శివుడు పార్యతీదేవి కుమదేశించెను. ఆ మెరస ప్రభావంబునంగును బైరవునికుమదేశించెను.

67. గంధకజాతిభేదములు.

చతుర్థాగంధకః ప్రోక్తో రక్తః వీత స్పితోఽసితః,
ఉత్తమోఽరుణవర్ణ సాన్యద్వాడిమీకుసుమ చ్ఛవీః. 23
మధ్యమః వీతవర్ణ సాన్య చ్ఛుక్లవర్ణోఽధఃస్వతః,
రక్తో హేమక్రియానూక్తః వీతశ్చైవ రసాయనే. 24
ప్రణాదిలేపనేశ్వేతః కృష్ణవీత స్ఫుదుర్లభః,

తా. గంధకము - రక్త, వీత, శ్వేత, కృష్ణవర్ణములని నాలుగువిధములు. అందు దాడిమీపుష్పమునంటి రక్తవర్ణంబు గలది ఉత్తమము. ఇది స్వర్ణాది భాతుమారణంబుల కుపయుక్తముగ నుండును. వీతవర్ణముగలది మధ్యమము. దీని నమ్రపార గంధకమందురు. ఇది బొప్పములయందు పయోగింపబడును. శ్వేతవర్ణముగలది అధమము. ఇది ప్రణాదిలేపనమునకు ప్రశస్తముగ నుండును. ఈచతుర్విధగంధకములలో కృష్ణవీతవర్ణములు దొరకుట దుర్లభము.

శుకపుచ్చసమః ప్రాయో నవనీతసమప్రభః. 25

మసృణః కఠినస్నిగ్ధో గంధక శ్శ్రేష్ఠశ్చిచ్ఛతే,

తా. చిలుకపుచ్చమునంటివర్ణంబును, వెన్నవలె మృదువుగను, చిక్కగా పాకముగలదియై, కఠినముగను, నునువుగను, నుండెడి గంధకము శ్రేష్ఠంబు అయి ర్వేద వేర్లు నందించెదరు.

68. గంధకశుద్ధి.

లోహపాత్రే వినితీప్య ఘృత మగ్నౌ ప్రతాపయేత్. 26

తప్తేతప్తే తిత్సమానం ప్రక్షిప్తే గంధకం రజః,

విద్రుతం గంధకం జ్ఞాత్వా దుగ్ధమధ్వే సిదాపయేత్. 27

నవం గంధకశుద్ధిస్సాన్య తస్యైకా ర్యమ యోజయేత్,

తా. లోహపాత్రములో కొంత గంధకచూర్ణమును, నేతని వైచి నిష్పమీదనుంచి కరిగించి, విడప శేషించిన గంధకచూర్ణమును అందు వైచి యో

సప్తధాతునాం శోధనయారణ్యోగానుపాసప్రకణము. 35

క్రమించినతోడనే దానిని ఆవుపాలలోఁబోసిన శుద్ధియగును. ఇట్టి గంధక మును సర్వోపధములయందు నుపయోగింపందగును.

69. ధాతు సంఖ్య.

కనక తారక తామ్రక తీక్షణక త్రపుభుజంగకమారక మేవచ,
ఇతివదంత్యపిధాతుగణంబుధాన్యకలశాస్త్రము తేష్యతివిస్తరాత్

తా. సువర్ణము, వెండి, తామ్రము, లోహము, ఇనుము, సీసము, వంగము అను
వది ధాతుగణంబులని ఆయుర్వేదవేత్తలు శాస్త్రములయందు వక్కాణించెదరు.

70. సువర్ణ సంఖ్య.

ప్రాకృతంసహజవహ్ని సంభవం
హ్యోకరోద్భవర సేంద్ర వేధజమ్,
హేమ పంచవిధమాహు రాదరా
ద్బాలబోధన విధాన కారణాత్.

29

తా. “ప్రాకృతము,” “సహజము,” “అగ్నిసంభవము,” “ఆకరోద్భ
వము,” “సేంద్రవేధము,” అని సువర్ణము నైదువిధములుగ బాలబోధారము
చెప్పబడియెను.

71. సువర్ణ పరీక్ష.

యద్దేమతస్తం శుచి వహ్ని యోగా
చ్ఛీతంసురక్తం యదివాకరస్థం,
గ్రహ్యంచ శుభ్రత్వ మథోభ జేద్య
త్వాజ్యంసువర్ణం భిషజాంపరై స్తత్.

30

తా. అగ్నిలోకాచిన నే సువర్ణము శీతలముగను, ఎఱుపువర్ణము గలది
గను ఉండునో యది “ఆకరోద్భవ” మని యెఱుంగవలయును. దీని సౌష్
ణ్యములయందు గ్రహింపందగును. అగ్నిలోకాచిన శుభ్రవర్ణముగలదిగ నుం
డు సువర్ణము సౌష్ణ్యములయందు వర్ణింపవలయును.

72. నువర్ణ శుద్ధి.

తైలే తక్రే కాంజకే ధేనుమూలే
కాలతానాం సంతపాయేర్కదుగ్ధే,
హేమంశుద్ధి ర్దాయతే కాంచనారే
తస్య తస్య దాహయే తస్యప్రవారాః.

తా. నువర్ణపురేకులను అగ్నిలో తైలము, మజ్జిగ, పుల్లకడుగు, గోమూత్రము, ఉలవకట్టు, జల్లేడుపాలు, కాంచనారసములతో ప్రతిదానియందును ఏడేడు మార్లు ముంచి నది శుద్ధియగును.

73. నువర్ణ మారణము.

తవనీయరసో భుజంగమస్య రసకేవై విమరేపిషోడశాంశే,
సహచాన్లుజలేనచూర్ణ మేతత్పురిదృష్ట్యా వ్యశుభగోలకోవిధేయః
నుశరావపు టేపిగోలతుల్యశుభగంధః పరిగోల మోచనీయః, అధ
రోత్తమాశుసంపుటాన్యంపరిరుద్ధావ్య పరిపాచయేత్సుహృత్కృత్
దృవత్రింశవనోపలాన్సుశుష్టాః పరిదేయాన్సతతంపు టేపుటేచ,
అపిసప్తపుటైస్సు శుద్ధిమేవంపరిసంజాయతేషవ హేమభస్మ.

తా. నువర్ణమును రాపాడి చేసి మంచిఖల్వమున వైచి, దానికి షోడశాంశము తమలపామరసము, చింతపులుసు, కొంచెముగ నెల్లి కాయల పులుసు వైచి, మర్దించి ఉంటచేసి దానికి సమముగ శుద్ధిచేసిన గంధకమును గ్రహించి చూర్ణముచేసి యొక మూసలో సగము గంధకమును వైచి, దానిపై యా ఉంటనునిచి దానిపై శేషించిన గంధకము వైచి, పిదప దానిమూతిని చిల్లి పెంపుచేయూని చీలనున్నుకేసి యొండించి, పిదప దీని నొక శరావముననుని పుచనము జేయవలయును. పిదప దాని నందుండితిని మరల పైప్రకారముచే ముప్పదియేడుపిడకలతో పుటంబిడవలయును. ఇట్లు ఏడు పుటంబులిడిన నువర్ణము నిర్దోషముగ భస్మంబగును.

సప్తధానానాం శోధనమారణ్యోగానుపాసప్రకరణము. 37

74. సువర్ణభస్మగుణము.

మృతం హాటకం దివ్యకాంతిం తనోతి త్తత శ్వాస కాస
క్షయం పిత్తవాతౌ, ప్రమేహగ్రహణ్యాతిసారంచ కుష్ఠం
జ్వరం హంతి చాఖండికందర్పదంచ. 35

తా. శుద్ధవర్ణభస్మముచే, గాయము, కాసము, శ్వాసము, క్షయము, వాతము, పిత్తము, ప్రమేహము, సంగ్రహణి, అతిసారము, కుష్టువు, జ్వరములు, ముండుటయే కాక, దివ్యమైనకాంతియు మిగుల కామవృద్ధియుగలుగును.

స్వర్ణాం తిక్తం కషాయం మధురమతివయః స్థాపనం కాం
తిదంచ, వృష్యం హృద్యంచ బల్యం రుచికిరీ మఖిలంవా
గ్విశుద్ధిప్రదంచ. ఆయుర్దంవై పలీనాం హరణ మచిరతోనా
శనం దుర్విపాణామ్, రోగేశోన్మాదమాంద్యజ్వర పరిహర
ణం సర్వరోగాభినాశమ్. 37

తా. సువర్ణభస్మము చేదు, వగరు, మధురము గలదిగను, ముదిమిని కలిపింజేయునదిగను, కాంతి, వీర్యవృద్ధి, మనస్సంతోషము, బలము, రుచి, ముద్ది బుద్ధి, వాక్పటుత్వము, ఆయుర్వృద్ధి గలుగ జేయునదిగను, ముదిమి, ముచ్చిమిము, ఉన్మాదము, జ్వరము మొదలగు సమస్తరోగములను శుభ్రముగ కలిపింజేయునదిగను నుండును.

75. పక్ష్యగుణము.

స్వర్ణం విధ త్తేజఃఖిలరోగనాశం కరోతి సౌఖ్యం ప్రబలేంద్రి
యత్వేష్, శుక్రస్య వృద్ధిం బల తేజ వృద్ధిం క్రియా సుయు
క్తీంచ యుతంచ హేమమ్. 38

తా. దోషరహితమగు సువర్ణభస్మము సమస్తరోగ నాశనంబును, ఇంద్రియములను దృఢత్వమును, శరీర సౌఖ్యమును, శుక్ర బల తేజోవృద్ధులను ముష్ట శోధనాది క్రియలను జేయును.

76. అపక్వదోషము.

బలంచ వీర్యం హరతేనరాణాం రోగప్రజం పోషయతిహ
కాయే, అసౌఖ్య కారశ్చ సదైవ హేముః అపక్వదోష
స్వరణం కరోతి.

తా. దోషముగల సువర్ణధస్త సేవనచే బల వీర్యముల నాశనమును,
శరీరమున రోగప్రాబల్యమును, సదా అసౌఖ్యమును, మరణమును గలుగును.

77. రొప్పభేదములు.

త్రివిధంపరికీ ర్నితంచ రూప్యం ఖనిజం పంగజ వేధజే త్తథైవ,
అవలోక్యరసోదధీంశ్చగ్రన్థాః సకలైర్వైద్యవిశారదైశ్చ.

తా. రొప్పయు, ఆకరోదభవ, పంగోదభవ, వేధోదభవము లని త్రివి
ధములుగ నుండు నని రసోదధి అనుగ్రంథముల నవలోకనజేసిన వైద్య
త్తులు వదించెదరు.

78. రొప్పచరిత్ర.

ఉభే పంగజం వేధజం చైవ గ్రాహ్యం యతోవై సు శుభ్ర
త్వమేకం మృదుత్వమ్, అతో గ్రాహ్యమేవం ఖనిస్థంచ
రూప్యం తతశ్చైవవర్ణం సకౌమాల్యముక్తమ్. 41

తా. పంగజ వేధజము లను నీ రెండు రొప్పయులు కోమలముగను, శుక్ల
వర్ణముగను, నుండుటంచేసి యవి గ్రాహ్యములుగ నుండుననియు, ఆకరో
దభవము కోమలముగనుండక శ్వేతవర్ణముగ నుండుటంచేసి యది అగ్రాహ్య
మనియు, వైద్యవేత్తులు వదించెదరు.

79. రొప్పదోషము.

తాపో రోధో భ్రాంతి వాంతోచ రూప్యే దోషాహ్యేతే
శోధనం కీర్తయిష్యే, తైలే తక్రే సంఖీపే త్కుంభితో
మే తప్తం వారా న్నుత్రవర్గేచ సప్ర. 42

సప్తధాతూనాం శోధనమారణ్యోగానుపాసప్రకరణము. 39

తా. రాశ్యమునకు సంతాపము, రోధము, భ్రాంతి, వసునము, ఆను
 తుష్ట్యదోషంబు లుండుటంజేసి యవి హరించుటకై దానిని అగ్నిలో తప్త
 చేసి నూనెలో, మజ్జిగలో, గుమ్మడురసములో, చిటులేమరసములో, మా
 త్తజ్యములో, నేడేడుమార్లు ముంచవలయును. ఇట్లు చేసిన దోషముపోవును.

80. రాశ్యమారణము.

తారపత్రసమనూతగంధకే కాంజికేచ సహితేవిలేపయేత్,
 గర్భగుప్తశుభయంత్రకేక్షిపేత్వాచయే చ్ఛళిదినేను
 వహ్నినా.

తా. పైనిజెప్పినట్లు శుద్ధిజేసిన వెండిని పలచని రేకులు చేసి పిదపనా
 తో సమముగ శుద్ధిచేసిన పాదరసమును, శుద్ధిజేసిన గంధకమును జేకొని,
 కాంజికముతో నూరి, ఆవెండి రేకులకు దళముగ లేపనముచేసి, యెండించి,
 వ్యర్థాన్నిలో పాకము చేసినను, లేక, పిడకలతో గొప్ప పుటంబిడినను,
 వ్రేయును. పిదప దీనిని యిత్రైజంగుననే నాలుగుమార్లు చేయవలయును.

81. రాశ్యభస్మగుణము.

తారంచ తారయతి రోగసముద్రపారం దేహస్య సౌఖ్య
 కృతలం శలితానహంచ, హంతీహ రోగ విషదోషమలం
 ప్రసవ్య నృష్యం పునర్నవతరంకురుతే చిరాయః. 44

తా. శుద్ధరాశ్యభస్మము సముద్ర సమానం బగు రోగంబులను, ముది
 రువి, దోషముక్త మగువిషములను, రోగములను దోషములను నశింపజేయు
 ను. కరీర సౌఖ్యంబును, మిగుల బలంబును, చల్లదనమును, పీడ్యవృద్ధిని గలు
 పజేసి చిరకాలమునకు జీవించియుండునట్లు చేయును.

తారం రోగసముద్రపారిగ మహో పితౌపహం వాతజి
 గ్గుల్మశ్లేష్మవిషార్తిమేహశమనం తుత్కాంతిసంధాయకమ్,
 శ్వాసస్తీహ యక్ష్మవలీలత జితౌష్ణావృత్తిశోకాపహం కా
 నక్షిణ తతతయ ప్రశమనం దీర్ఘాయుషం పుష్టిదమ్. 45

తా. రౌప్యభస్మము సముద్రమునంటి రోగములనుండి తరింపజేయు దగినదిగను, పిత్తము, వాతము, గుల్మము, శ్లేష్మము, విషబాధ, ప్రమేహము, వాపు, శ్వాస, స్థివము, యకృత్తు, ముదిమి, పాండురోగము, శోకము, కామక్షీణత్వము, గాయములు, క్షయరోగము నశింపజేయును. ఆయుర్వ్యభిశి, శరీరపుష్టిని గలుగజేయును.

౪౭. అపకవ్యదోషము.

తారంచ దేహస్య కరోతి తాపం విష్ణంధతాం యన్మతి శుక్రనాశమ్, అపాటవం వీర్యబలప్రహానిం మహాగదా నోషయతీహ కాయే.

తా. శుద్ధిచేయుని వెండిభస్మముచే శరీరమున జ్వరతాపము, మలముబోలిన దుర్గంధము, శుక్రక్షయము, దోర్బల్యము, వీర్యహాని, రోగ ప్రాబల్యముగలుగును.

౪౮. తామ్రసంఖ్య.

ష్టేచ్ఛంచ నైపాల మథోవదంతి శుల్బం రసజ్ఞా ద్వివిధం రసేషు, యత్తాలనా చ్ఛాస్యతమాచశాంతీ స్తత్తామ్రకం ష్టేచ్ఛకమానహేయమ్. యత్తాలనా ద్రక్తతమాచశాంతీ రైపాలకం గ్రహ్య మథోభిషగ్భిః, అతఃపరం తామ్రమ మాశ్రితాగచ్ఛ దోషాంశ్చ పక్ష్యే బహుథా నిరోక్త్య.

తా. తామ్రము ష్టేచ్ఛ, సేపాళ జనితములని ద్వివిధములుగ నుండు నని రసజ్ఞులగు వైద్యవేత్తలు వచించెదరు. అందు ప్రత్యేకము జేసియు మిగుల శ్యామవర్ణముగ నుండునది ష్టేచ్ఛజాతియనియు, రక్తవర్ణముగ నుండునది సేపాళదేశ జనితమనియు పఠింపును. అందు కడపటిది శ్రేష్ఠముగ నుండుటచే దానిని గ్రహించెదగును. ఇంక తామ్రము నాశ్రయించియుండెడి స్వహాపంబులను అనేక కాస్త్రముల నవలోకించి వచించెదను.

౪౯. తామ్రదోషము.

వాంతి స్ఫూర్తి స్పంశ్లను స్తావహుతే కండుత్వంవై రేచ

వస్త్రధాతూనాం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము. 41

తా వీర్యహంతా, అప్య దోషాః కీర్తితా స్తామ్రమధ్యే
శేషం సర్వం శోధనం కీర్తయిష్యే. 49

తా. తామ్రమున వాంతి, భ్రాంతి, సంక్లమము, తాపము, శూల, కండు
వస్త్రము, విరేచనము, వీర్యహంతి, గలుగంజేసెడు అప్యవిధదోషంబులు ఉండుటచే
శేష హరింబుటకై చేయఁదగిన శుద్ధిక్రమము నవించెదను.

85. తామ్రశుద్ధి.

తక్రం తైలం ధేనుమూత్రంచ వాంతిం భ్రాంతింహన్యా
త్కాంజకం కౌలభామ్భుః, వజ్రీ దుగ్ధం ధేనుదుగ్ధం క్లమం
య త్రాపం హన్యా త్తింత్రిణీ నింబతోయమ్. 50

తా. తామ్రపురేశులను నిప్పులో కాచి పుల్లమజ్జిగఁయందును, మంచినూ
జియందును, గోమూత్రమునందును, ఏడేడుచూర్లు ముంచిన నందలి వాంతి
శోషంబును, పుల్లనికలిలో, ఉలవకట్టులో, నేడేడుచూర్లు ముంచిన నందలి
భ్రాంతి దోషంబును, బొంతజెముడుపాలలో, ఆవుపాలలో, నేడేడుచూర్లు
ముంచిన క్లమదోషంబులు, చింతపండుపులుసులో, నిమ్మపులుసులో, నేడేడు
చూర్లు ముంచిన నందలితాపదోషంబును హరించును.

శూలం హన్యా త్కన్యకా శీరతోయం హన్యా దుగ్ధం
గోఘృతం కండుతాంచ, రేచం హన్యా త్సైరణం మస్తు
తోయం డ్రాక్షం ద్రాక్షా వీర్యహంతార మాశు. 51

తా. మఱియు తామ్రపురేశులను కాచి, మంచికలబంద, దిరిసెనపుపట్ట
రసములలో నేడేడు చూర్లు ముంచిన నందలి శూలదోషమును, ఆవుపాల
లో, ఆవునెయ్యిలో నేడేడుచూర్లు ముంచిన కంఠదోషంబును, అడవికం
జిరసములో, పెరుగుమిడినీళ్ళలో, నేడేడుసారులు ముంచిన విరేచనదోషం
బును, తేనెలో, పచ్చిద్రాక్షపండ్లరసములో నేడేడుసారులు ముంచిన వీర్య
హంతి దోషంబును నశించును.

తప్తాని తప్తానిచ పత్రకాణి తామ్రస్య సూక్ష్మాణి విశో

ధన్యైవై, సత్తైవారాంశ్చ పృథక్పృథక్వైతతః, పు
శుద్ధతరాణి నూనమ్. పత్తాశ్చి తాన్యేన సుఖిత్వచక్ష్మ
వ్యర్థేన సూతేనచ నింబ తోయైః, విమర్దయే ద్వైవ్య
తిశ్చగాఢం గుణాన్విత శ్చైవతరాణియానత్.

తా. తామ్రమును పలచని రేకులుచేసి అగ్నిలోకాచి తొలక చెట్టు
రసములలో ప్రతిదానియందు నేడేడుమార్లు ముంచిన శుద్ధియగును. సిదప
దానికి సకుముగ శుద్ధిజేసిన పాదరసమును తామ్రపురేకులను ఖల్వములోపై
యా తామ్రపురేకులు తెల్లగ నగువఱకు నిమ్మపండ్లరసముచే జక్కంగ మర్చి
చుచుండవలయును.

సుశుద్ధగంధం ద్విగుణం సుమందం విమర్దయే ధాన్యరసేన
సార్థమ్, ప్రలేపయేత్తానిచ పత్రకాణి క్షిపేత్తతో దార్ద్ర
యుతే సుఖాండే. నిరుధ్య చాన్యేనశరావకేన ప్రపూరయే
దావ్యులకయాచ భూత్యా, వహ్నిర్విదేయోఽథ శనైశ్చ
నైరైవ యామై శ్చతుర్భిర్భియతేహి శుల్బమ్.

తా. ముమ్మ మర్చించి యుంచిన రేకులకు ద్విగుణముగ శుద్ధిజేసిన గం
ధకమును ధాన్యార్థరసముతో జక్కంగమర్చించి, తామ్రపురేకులను లేపనము
చేసి, యుండించి, ప్రమిదలయందుంచి, చీలమున్నుచేసి, యొకదృఢమైన
డలో నిసుక, బూడిద పోసి, దానిమధ్యమన చీలచేసినదాని నుంచి, నాలుగు
జాములు మెల్లి మెల్లిగ పాకముచేసినచో తామ్రము చక్కంగ భస్మమగును.

విష్టావ్ధిగంధేన పునశ్చ ఖల్వే సంభానయే తుప్పరణజర
వేన, ఏకందినం నిర్వృలనోవిధేయశ్శరావకై రేవ గజాద్య
యంత్రే. తతోవిధేయాః ఖలు పంచభావాః పృథక్పృథక్
క్రేశుభ పంచగవ్యైః, ఈష ద్విదేయః ఖలు గంధకోపా
పుటేపుటే నాత్రవిచారణీయమ్.

తా. సిదప నాతామ్రభస్మమును, దానికర్థభాగము శుద్ధిజేసిన గంధ

పక్షాదునాం శోధనమారణ్యోగానుపాసప్రకరణము. 43

అయ్యమునవైచి, అడవికందరసముచే భావనచేసి, ప్రమిదలయం దుం
చి, చిరమన్నతేసి, ఒకదినము అగ్నియందునటుల గజపుటం బిడవలయును.
పిదప నాతామ్రభస్మమును ఆవుపాలతో, పెరుగుతో, నెయ్యితో, గోమూ
త్రముతో, ఆవుపేడరసముతో, ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ భావనచేసి, ప్రతిపుటం
బునను కొంచెముకొంచెముగ శుద్ధిజేసినగంధకమునుకలిపి పుటంబిడవలయును.

క్షౌద్రనయ ఖండనయ పుటోవిధేయ స్తతఃపరం శుద్ధతరం హి
శుల్బమ్, మయూరకంతాధమిదం యదాచే త్తత్తామ్రకం
శుద్ధతమం వదంతి. యత్సేవితం చేద్వితనోతివాంతిం గోదు
గక్తేనైవ విశోధయే తత్, కృష్ణామఘాభ్యాం పరిసేవయే
ద్దేవీ గ్రీష్మం శరద్యంచ విహాయమానమ్. 59

తా. పిదప నాతామ్రభస్మమును తేనెతో, కలకండతో, పుటంబులిడి
వ నది పరిశుద్ధంబగును. మఱియు, మయూరకంతనర్ణంబుగనుండు తామ్రభ
స్మము పరిశుద్ధమయిన దని చెప్పబడు. ఇట్టిభస్మంబును సేవించవలయును.
పికానొకసమయమునం దధికముగ వమనంబు లయ్యెనేని దానిని మరల ఆవు
పాలుతో మర్చించి పుటంబిడి పిప్పలి, తేనె, వీని అనుపానములతో సేవించ
వలయును. తామ్రభస్మమును గ్రీష్మశరదృతువులయందు సేవించగూడదు.

86. తామ్రగుణము.

కుష్ఠ స్త్రీహ జ్వర కఫ మరుచ్ఛాప్స కాసార్తిశోఘం
స్తంద్రాశూలోదర కృమిసమీ పాండుమోహతిసారాన్,
అర్యో గుల్మక్షయ భగ్ని శిరోవ్యాధి మేహదిహిక్మా
శుద్ధం శుల్బం హరితి నతతం వహ్నివృద్ధింకరోతి. 60

తా. శుద్ధతామ్రభస్మ సేవనచే కుష్టువు, స్త్రీహము, జ్వరము, కఫము, వా
తము, శ్వాసము, కాసము, మార్పు, తంద్ర, శూల, ఉదరము, కృమిలు,
వాంతి, పాండువు, మూర్ఛ, అతిసారము, మూలవ్యాధి, గుల్మము, క్షయము,
భగ్ని, శిరోశోగము, ప్రమేహదిశోగములు, ఎక్కిళ్ళు నశించును. అగ్నిదీ
పనము గలుగును.

వహ్నిం ప్రదీపయతి నాశయతిహ కుష్మచుర్భాంసి పాండు
కఫమేహగదం సశోభమ్, అన్యోన్మృదుస్తరగదా శు
లాం స్తనూత్థాం స్తామ్రం ప్రయుక్త మచిరాచ్చ నిహంతి
శీఘ్రమ్.

తా. శుద్ధతామ్రభస్మ సేవనచే కుష్మచు, మూలవ్యాధి, పాండువు, క
ము ప్రమేహము, హృత్, మొదలగు అపాథ్యరోగము లన్నియు నశింపి
ముగ నశించును. జఠరాగ్ని వర్ధనము కలుగును.

87. అపక్వదోషము.

పాకేనహీనం వసునం కరోతి విరేచనం తావమతోఽతి
మూర్ఛామ్, హంత్యాయు రుచ్చైర్భృషమోహపాకీ
శుక్రాసహం దేహ బలాపహారి.

తా. హీనపాకముగల తామ్రభస్మముచే వసునము, విరేచనము, కంతా
పము, అతిమూర్ఛ, భృష, మోహము, పాకము, శుక్రక్షయము, దౌర్బల్య
ము గలుగును. శరీరమును త్నయింపజేయును.

88. లోహభేదములు.

కాంతం తీక్ష్ణం వాఽథముండం తృతీయం తైర్విధం లోహం
బుద్ధిగుంత్యో వదంతి, దివ్యం మధ్యం చాథమం సంవదంతి
గ్రాహ్యం తస్మాత్కాంతలోహం భిషగ్భిః.

తా. “కాంతము,” “తీక్ష్ణము,” “ముండము” అని లోహమును త్రివిధం
బులుగా ఆయుర్వేదవేత్తలు వచించెదరు. అవి క్రమంబుగ నుండుటంజేసి
కాంతలోహమే గ్రాహ్యం బని వైద్యవరులు వచించెదరు.

కాంతాభావే తీక్ష్ణలోహంచ గ్రాహ్యం తల్లోహం వై సమ్మ
దుత్వం విధతే, ముండంత్యాజ్యం సర్వథా నైవ గ్రాహ్యం
యస్మాన్మండే భూరిదోషా న్వదంతి.

వస్త్రధారణాం శోధనమారణ్యో గానుపాన ప్రకరణము. 45

తా. కాంతలోహము దొరకకుండు నెడల తీర్థలోహమును గ్రహిం
పడును ఇది పాకావస్థచే మృదువుగనుండును. ముండలోహము మహాదో
హము యగుటచేసి సర్వప్రకారములచే నది అగ్రహ్యంబుగనుండును.

69. లోహదోషము.

గరళంక చువాంతి వీర్యహానితి దోషాః ప్రవదంతిలోహాకే,
అభిశోధనభావకాన్ పుటాన్ విధిస్తే కేన వదంతిసూరయః.

తా. లోహమునకు విషము, గ్లాని, వాంతి, వీర్యహాని అనుదోషంబులు
అందున్నచేతలు పక్కాజించెదరు. అవి నివారించుటకై శోధనభా
వపుటములను తామ్రమునకు వలెనే చేయందగును.

(అన్యచ్ఛ)

కాంతలోహం చతుర్థోక్తం రోమకం భ్రాజశంతథా,
చుంబకం ద్రావకం చేతి గుణస్తస్యోత్తరో త్తరమ్. 66

తా. కాంతలోహము, “రోమక,” “భ్రాజక,” “చుంబక,” “ద్రా
వక” లని నాలుగు విధంబులు. అందు క్రమంబుగ నొకదానికన్న నొకటి
అధిక్యంబు గలదిగనుండును.

ముందాది సర్వలోహాని తామ్రవ చ్ఛోధయేత్సుధీః.

త్రయోవశంపలా దూర్ధవం నహి చేత్వత్పలాదధః. 67

తా. ముండము మొదలగు సర్వలోహములను తామ్రమువలెనే శుద్ధిచే
యవలయును. శుద్ధిచేయునపుడు లోహమును పదమాడు పలంబులకన్న నధి
కంబుగను ఆరుపలంబులకన్న తక్కువగను నుంచుకొనందగును.

లోహపాక స్త్రిధా ప్రోక్తో మృదు మధ్య ఖర స్తథా,

పంకశుష్కేరసౌ పూర్వో వాలుకా సదృశః ఖరః. 68

తా. లోహపాకము, “మృదు,” “మధ్య,” “ఖరంబు” లని త్రివిధం
బులు. అంగు కొంచెము తడితో గూడియుండునది మృదుపాకము గలదనియు,

కుష్మించియుండునది మధ్యమపాకము గలదనియు, ఇసుకవలె నుండఁబడి ఖరపాకము గలదనియు నెఱుంగదగును.

లోహపత్రం గంధలిప్తం వహ్నా తప్తం పునఃపునః
క్షీపే స్తీనాక్షిజే నీరే యావత్తన్నోవశీర్యతే.

తా. శుద్ధిజేసిన గంధకమును ఉదకముతో నూరి లోహపత్రముపై పట్టించి అగ్నిలో తప్తముచేసి పొన్నగంటిరసములో ముంచుచుండవలయును. ఇట్లు ఆరేపలు పొడియగునఱుకుఁ జేయుచుండవలయును.

రస హింగుళ గంధేన తుల్యం తన్వర్దయే ద్దృఢమ్,
నిర్గుండి పృథుమత్సృక్షీ రసైః గజపుటాన్నృతిః.

తా. శుద్ధిచేసిన యింగిలీకరస, గంధకములకు సమంబుగ లోహపత్రము కలిపి, వావిలి, అడ్డసరము, పొన్నగంటి రసములచే ప్రత్యేకము మర్దించి ప్రత్యేకముగ పుటంబులిడిన లోహము మృతీజేందును.

లోహచూర్ణం వరా కావ్యథే పిండం కృత్వా పునఃపునః,
షోడశాంగుళనూత్రేణ నిర్వాతే గర్భపూరయేత్.

తా. లోహచూర్ణమును త్రిఫల కషాయముచే మర్దించి విశ్కంభియైండించి చీలమన్నుచేసి గాలలేనిసలంబున పదియాఱంగుళముల లోహము గల నొకపల్లము త్రవ్వి అంగు పుటంబిడవలయును.

చతుష్షష్టిపుత్తై రేవం జాయతే షన్తరాగవత్,
నిరుత్థాంబుతరం యోగవాహిన్యా త్పుర్వోగహృత్.

తా. పైనిజెప్పిన ప్రకారము లోహమును అఱువది నాలుగు పుటంబిలిడిన నది షన్తరాగమణితో సమానమైన షన్తముగలదిగను, అమృతతుల్యముగను, సర్వకార్యములయందు పయోగింపఁ దగినదిగను, సమస్తరోగముల నశింపఁజేయునదిగను యుండును.

99. లోహరత్నమంత్రము.

ఓం అమృతోద్భవాయ ఫట్.

ప్రధానాగాం శోధనమారణ్యోగానుపాన ప్రకరణము. 47

తా. అనుమంత్రమును పఠించుచు పుటంబిడవలయును.

91. లోహమర్దన మంత్రము.

ఓం అమృతోద్భవాయ స్వాహా.

తా. అనుమంత్రమును పఠించుచు లోహమును మర్దించవలయును.

92. బలిదానమంత్రము.

ఓం నమ శ్చండవజ్రాయ న మోమహాయక్ష సేనాధిపతయే
కురు మహావిద్యావిలాసాయ స్వాహా.

తా. అనుమంత్రమును పఠించుచు బలి యొసంగవలయును.

93. భక్షణమంత్రము.

ఓం అమృతం భక్షయిష్యామి స్వాహా.

తా. అనుమంత్రమును పఠించుచు భక్షింపవలయును.

94. లోహసేవనయందు వర్జింపఁదగినపదార్థములు.

కూశ్మాండం తిలతైలంచ మాషాన్నం రాజికాం తథా,
మద్యమస్తురసం శాకం లోహసేవీ నభక్షయేత్. 73

వాశ్మీయా త్కదలీ కందం కాంజికం కరమర్దకమ్.

కరీరం కారవేల్లంచ పట్కకారాణి వర్జయేత్. 74

తా. లోహభిక్షమును సేవించునెడ గుమ్మడుకాయ, నూనె, మినప
వ్వుము, ఆవాలు, మద్యము, పులుసు, ఆకుకూరలు, అరటికాయ, కంద,
వాశ్మీక, పుల్లనికలి, కరమర్దకము, కరీరము, కాకరకాయ భక్షింపఁదగదు.

95. లోహగుణము.

లోహం మృతం కజ్జల నన్నిభంతు భుంక్తే సదా యో
రసరాజయుక్తమ్, తస్యైవ దేహేన భవంతిరోగా మృతోపి
కామః పునరేతి ధామ. 75

తా. కజ్జలి సదృశ మగు లోహాధస్తమును తుద్ధితేసిన పాదరసముతో కేర్చి సేవించిన యేరోగమును శరీరమున కంటక నుండును. కామహిమకు మిగుల కామస్పృహని గలుగజేయును.

లోహా జంతువికారపాండు పవనక్షీణత్వపితృమయ
స్థానిల్యార్యోగ్రహణీజ్వరాత్తికఫజిచ్ఛోఘప్రమేహప్రణా
గుల్మ స్త్రీహ విహపహంబలకరం కాంతాజనానందకం
సౌఖ్యాలంబిరసాయనంమృదీహరం దృష్టేశ్చకాంతిప్రదమ్
ఆమవాతగదేషు శోఘనం పాండు మేహ గదనాశనే గద
దుష్టకుష్ట పలితా స్రవాతజ్జ తస్య జ్వరామృతివలీవినాశమ్

తా. లోహాధస్తముచే జంతువికారము, సర్వదంష్ట్రవిషము, పాండు
పు, వాతక్షీణత్వము, పిత్తరోగము, శరీరస్థూల్యము, మూలవ్యాధి, గ్రహణీ
జ్వరము, కఫము, శోఘ, ప్రమేహము, గుల్మము, స్త్రీహము, విషము, ముదిరి
నేత్రరోగము, ఆమవాతము, మహాకుష్టపులు, శ్వేతకుష్టపులు, రక్తవికారము
మృత్యువు, పలిపలికములు హరింపబడును. కడుబలంబును, అనేక స్త్రీలతో
రమించుటకు తగినశక్తిని గలుగును.

సశోఘ పాండుక్షయకామలామయ ప్రమేహహో వీర హ
లీనుకాని. తత్కేవలం లోహ మిదం నిహంతి నిపేవితర
హ్యత్త వతా నరేణ.

తా. శోఘయుక్త మగు పాండురోగము, క్షయరోగము, కామి
ప్రమేహము, హలీమకము మొదలగురోగములను లోహముహరింపజేయును
ఆయుఃప్రదాతా బలవీర్యకర్తా రోగాపహంతా మదనస్య
కర్తా, అయస్సమానం సహి కించిదస్య ద్రసాయనంశ్రేష్ఠ
తమం వదంతి. పాండుం ఖండయతి క్షయం క్షయ
క్షైణ్యం క్షీణోతి క్షణ త్కాసం నాశయతి భ్రమం సమ
యతి శ్లేష్మామయంఘావతి, అర్యో గుల్మ సమూల వీర

ప్రధానానాం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము. 49

మహి శ్వాసప్రమేహః ౭ రుచిం శీఘ్రం నాశయతి ప్రభూత
గుణకృత్లోహం పరం మూరితమ్. 80

తా. లోహాధస్యము ఆయుర్వృద్ధి, బలము, పీర్ణము, కామ్యృద్ధి, గలు
పజేయును. లోగములను హరింపజేయును. కావున, లోహాధస్యమునకు సహ
జముగది ముఱియొద్దియలేదనియు, స్వరసంబులకన్నను లోహాధస్యమే
శ్రేష్ఠమనియు వైద్యవేత్తలు నవించెదరు. సుతియు, లోహాధస్యముచేపాండు
లోహము, తుయము, తీణాత్వము, కాసు, భ్రమ, క్షేపరోగము, అర్చస్సు, గు
ల్మము, పీనసము, నాంతి, శ్వాసము, ప్రమేహము, ఆరుచి నివారంపబడును.

96. వంగసంఖ్య.

ద్విధాపి వంగః కథితః ఖనీజో మిశ్రోఽథవైద్యై శ్శుచిబుద్ధి
మద్భిః, మిశ్రేహి దోషా బహవో వసంతి గ్రాహ్యాః ఖని
జో యది శుభ్రోహాసా. 81

తా. వంగము “ఖనిజ” “మిశ్రమము” అన ద్వివిధంబు లని వైద్యవే
త్తలు నవించెదరు. అందు మిశ్రవంగము బహుదోషకారి యగుటంజేసి యది
అగ్రాహ్యము. ఖనిజవంగము నిర్దోషకారి యగుటంజేసి గ్రాహ్యము.

97. వంగదోషము.

వాంతి రాగ్ధ్రాంతి శ్శుక్రనాశో ౭ థతాపో వంగే దోషా
స్సూరయస్సంపదంతి, నానాశాస్త్రాణ్యనలోక్త్యన బు
ద్ధ్యా తేషాం శుద్ధిం కీర్తయిష్యే ముఖాయ 82

తా. తగరమునందు వాంతి, భ్రాంతి, శుక్రనాశము, తాపము, అరు
చిని నశింపజేయుట గలవు దానిని నిన్వర్తింపం జేయవలెనన, లోగములు
వలెనుగాన అనేకశాస్త్రంబుల నవలోకనము జేసి యుక్తమగు శుద్ధులను
జూపదగును.

శుభే మూత్రవర్గే ౭ స్టువర్గే బహూనాంజలే త్మూత్రోయేచ

ప్రజ్యర్కదుగ్ధే, తతః తౌలయిత్వా కదంబస్య నీరే శుభ్రే
తౌలయే త్తప్తకం సప్తవారాః.

తా. మూత్రచర్మమున, ఆమ్లచర్మమున, పలు రక్తస్యములు కూడిన మేఘమున, బొంతజెముడుపాలలో, జిల్లేడుపాలలో, కదంబవృక్షరసమున, ప్రతి దానియందును నేడేడుమార్లు వంగమును కరిగించిపోసిన నది శుద్ధియగును.

త్రపు శుద్ధం సుదృఢం సుపారదేన శుభదుగ్ధేన రవేర్దళాల
శకేన, దృఢనంజేనచదాడిమోద్భవేన ఘృషితం మృత్యు
ముపైతి ఖర్వురేగ్నా.

తా. శుద్ధిచేసినతగరమునకు దశమాంశముగ శుద్ధిజేసిన పాదరసమును జిల్లేడుపాలును నొకమాటుడులోపైచి కరిగించి దాడిమకొయ్యచే నొకతాడు మదను బలముగ మర్దించుచుండిన వంగము ధస్తమగును.

సకలమేహ సమీరణ నాశకృద్భ్రమ కఫ క్షయ పాండు
వినాశనః, శ్వసన శూల యకృద్వపు వారిహృ త్ప్రసర
మేవ నిహంతి సువంగకః.

తా. మంచినంగధస్తము సకలమేహములను, భ్రమను, కఫము, క్షయ రోగమును, పాండువును, శ్వాసను, శూలను, యకృత్తును, వపునమును, ప్రసర రోగమును, హరింపజేయును.

ఆయుఃప్రదాతా బల వీర్యకర్తా రోగాపహంతా మదనస్య
కర్తా, నంగేనతుల్యం సచకించి దన్య ద్రసాయనం శ్రేష్ఠ
తరం సరాణామ్. బల్యంపాచన దీపనం రుచికరం ప్రజ్ఞా
కరం శీతలమ్ సాంశరైకవివర్ధనం హృతతరం నీరోగవా
కారణమ్, ధాతుస్థైర్యకరం క్షయక్షయకరం సర్వప్రమేహ
పహమ్ వంగం భక్షయతో సరస్య నభవే త్సుప్తే
శుక్రక్షయః.

సప్తభాతానాం శోధనమారణరోగానుపానప్రకరణము. 51

తా. వంగభస్మముచే ఆయవృద్ధి, బలము, వీర్యము, రోగనాశము, పాపము గలుగును. కాబట్టి వంగభస్మమునకు సమానంబైన అన్యరసాయనము లేదు. మఱియు, వంగభస్మముచే బలము, అగ్నిదీపనము, పాపము, దురి, బుద్ధి, శీతలము, సౌందర్యవృద్ధి, వేగము, సర్వరోగనాశనము, శాశ్వతమృత్యుము, త్తయరోగనాశనము, సర్వప్రమేహనాశనముగలుగును. దీని వీరించినవారికి స్వప్నంబున కూడ శుక్రత్తయము కలుగును.

98. పాకదోషము.

పాకేనహీనః ఖలు వంగకోఽసో కుష్ఠాని గుల్మాని మహాత్రిరోగాన్, సాండు ప్రమేహోపచివాతశోణితం బలాపహారం కరుతే సరాణామ్. 88

తా. అపక్వ వంగభస్మము, కుష్టువు, మొదలగు మహారోగంబులను, సాండువు, ప్రమేహము, అపచివాతము, రక్తవికారము, బలనాశనము లను జనింపజేయును.

99. వంగేశ్వరవిధి.

చతుర్విభాగా మృతవంగకస్యా ప్యేకోవిభాగో మృతపారదస్య, భాగద్వయం వై మృతతాళకస్య హ్యేకోవిభాగో మృతశంఖకస్య. నర్వస్యచూర్ణం సహ కాంజీకేన విమర్దయే త్సం పరిపాచయేద్వై. శరావకై రావసరతస్సు సహ్నా వంగేశ్వరస్నాన్య చ్చ గజాహ్వయంత్రే. 89

తా. వంగభస్మము నాలుగు భాగములు, రసభస్మము ఒక భాగము, తాళకభస్మము తెండుభాగములు, శంఖభస్మము ఒక భాగము, ఖల్వమున కైచి పుల్లనికలితోఁ జక్కగ మర్దించి విళ్ళచేసి యెండించి శరావములయం దుంచి స్వల్పస్నానే నొకదినము గజపుటంబున పక్వముచేసిన నది పరిశుద్ధము నున వంగేశ్వర రసంబగును.

100. వంగేశ్వరగుణము.

భ్రమతమకకఫేవా శ్వాసకాసక్షయేవా విషరుధిరక
వాతపిత్తప్రమేహే, జ్వరగ్రహణి సహాలే కుష్ఠ పాంశ్చ
ల్పవీర్యే బహుగదవతి శస్త్రో రమ్యవంగేశ్వరోఽపా. 98

తా. శుద్ధవంగేశ్వర రసము, భ్రమ, తమకము, కఫము, శ్వాసకాసము, విషయరోగము, విషవికారము, రక్తవికారజనితపీడ, వాతము, పిత్తము, ప్రమేహము, జ్వరము, సంగ్రహణి, క్షూల, కుష్ఠపు, పాండువు, ధాతుక్షీణత్వము, మొదలగు బహురోగముల నశింపఁజేయుటయందు హితకారిగ నుండును.

101. నాగశ్రీతదోషములు.

భుజంగమే ద్వా కథితౌచ దోషౌ వాంతిశ్చ తాపఃకఠి
చార్యబుద్ధ్యా, తచ్ఛోభ్యం సంపరికీర్తయిష్యే యచ్ఛో
భనే దోషవివర్జితం స్యాత్. 99

తా. నాగము వాంతి, తాపదోషద్వయముల నాశ్రయించి యుండును. పెద్దలు వచించెదరు. ఆదోషములను తొలగించుటకు తగిన శుద్ధుల వచించెదను.

102. నాగశుద్ధి.

ఘృతశ్రీఫల కిషాణేవా కుమారీరసేవా
కరివరసలిలేవా గాలయే త్సప్తవారాన్,
ఖదిరదహనతప్తం లోహపాత్రే స్థితం స్యా
త్తదనుసపదినాగో జాయతే శుద్ధభావమ్.

తా. నాగమును ఘృతమున, శ్రీఫలక సాయమున, కలబందరసమున, కరివరసమున నేడేడుమార్లు భావనచేసిన నది శుద్ధియగును. పదప దాని నొక ఇనుపాణిలోపై చి అగ్నిలోనుంచి చంద్రకొయ్యచేమర్చిందుమండిన శుద్ధియగును.

103. నాగమారణము.

భుజగ ఏవ హి శుద్ధసుఖర్పరే ద్విగుణశుద్ధ మనశ్శీలయ

వస్త్రధారణాం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము. 53

సహ, నుకృత కింశుక కాష్ఠ మదర్విణా సపది మృత్యు ము
పైతి సుఘ్నీతమ్. ఈషచ్ఛిలా నాగలతా రసేన సార్ధం
విమర్శ్యైవ పునఃపునశ్చ, ఏషం హి దావత్రింశపుత్రై శ్శిరా
తే నిరుచ్చతాం యాతి భుజంగమోఽపి. 93

తా. శుద్ధిచేసినమణికిల 2 భాగములు, శుద్ధిచేసిన సీసము 1 భాగము,
మణిమామిడిలోపైచి, దృఢమయిన మోచుగ కాష్ఠముచేతనేని, గరిటచేత
శుద్ధిమందుండిన నాగము భస్మంబగును పిదప నాభస్మమున గొంచె
ముగ మణికిలపైచి తమలపాకులరసముచే మర్దించి దిశ్యచేసి యుండించి
ప్రమిళయం గునిచి చీలమన్నుచేసి పుటంబిడలయును. ఇట్లు 32 సార్లు
పుటంబిడిన సీసము నిర్దోషముగ సింహారమగును.

101. నాగగుణము.

క్షయ పవనవికారే గుల్మ పాండ్వాసుయేషు భ్రశు క్రిమి
కఫశూలే మేహకాసాసుయేషు, గ్రహణి గుదగదేవై నప్త
పిష్ఠా ప్రశస్త శ్శుభవిధి కృతనాగః కామకార్యందదాతి.

తా. నాగభస్మము క్షయరోగము, వాతవికారము, గుల్మము, పాండు
శుభ్రము, క్రిమిరోగము, కఫము, శూల ప్రమేహము, కాసము, గ్రహణి,
గుండరము, అగ్నిమాంద్యము మొదలగు రోగముల నశింపజేయును. పీర్వ
శుద్ధివి కలుగజేయును

నాగోహి నాగ శతతుల్యబలం దదాతి వ్యాధింశ్చనాశ
యతి జీవితమాతనోతి, వాయుం క్రిమీన వినిహంతి సతి
క్తమేవం నృష్యంచ పితృకర మాశు మృతిం నిహంతి. 95

తా. నాగభస్మము నూరువీసుగులబలమును గలుగజేయునదిగను, స
వ్యరోగములను పోగొట్టునదిగను, ఆయుర్వృద్ధికారిగను, వాత క్రిమి మొద
లగు రోగములను బోకడుచునదిగను, తిక్తరసము గలదిగను, శితకారిగను,

పీర్లవృద్ధికరముగను, పిత్తకరముగను, అకాలమృత్యువును పోకడుడు
గను నుండును.

105. అపక్వదోషము.

కుష్ఠాని గుల్మైరుచి పాండురోగై త్తయం కఫం రక్త
వికారకృచ్ఛ్రమ్, జ్వరాశ్శరీరూల భగందరాద్యం నాగం
హ్యపక్వం కురుతే సరాణాత్.

తా. అపక్వనాగభస్మమునలన, కుష్ఠపు, గుల్మము, అరుచి, పాండురో
గము, త్తయరోగము, కఫము, రక్తవికారము, మూత్రకృచ్ఛ్రము, జ్వరము,
ఆక్తరి, శూల, భగందరము, అనురోగములు గలుగును.

106. నాగేశ్వరవిధి.

మృతభుజంగమచూర్ణపల్లవ్యయమ్ దరిదశుద్ధరసాయ పల్లవ్య
యమ్, పలచతుర్థవిభాగ మనశ్శిలా స్ఫుకలచూర్ణసమో
లగంధకః, తదను నింబరసేన విమర్దయే ద్దజపుటే పుటితో
దృఢసంపుటే, వనశిలాభియుతే దినమేకతో భుజగభోమన
నాగపతి ర్భవేత్.

తా. సీసభస్మము 2 పలములు, శుద్ధిచేసిన యింగిలీకచూర్ణము 2 పల
ములు, మజిలిల 1 పలము, నేకముతేసి, దీనికి సమముగ శుద్ధిచేసిన గంధక
మునుకలిపి, చక్కగ నిమ్మపండ్లరసముచే మర్దింది చిక్కచేసి యెండించి
ప్రమిదెలయంచుచి, చీలమన్నుచేసి యేరుపిడకలచే నొకదినము గజపుట
బిడిన నది నాగేశ్వరరస మనంబుడును.

107. నాగేశ్వరగుణము.

యో నాగరాజం రజనీవిరామే తాంబూలపత్రై స్సహ
నయే ద్వై, వల్లద్యయం పిప్పలికాయతం వై స్త్రీణాం ప
హస్తేణ సత్ప్రప్తిమేతి.

శ్రీకృతూనాం శోధనమారణ్యోగానుపాసప్రకరణము. 99

తా. పైచెప్పిన నాగేశ్వరరసమును రెండువల్లముల (ఆరు గురుగింజల) పూము తేమలపాములోనుంచి అందు కొంచముగ పిప్పలి చూర్ణము కలిపి కఠకాలంబున నేవించిన సహస్రస్త్రీలతో రమించు శక్తి గలుగును.

అతిమేహుజం సకామలంవా గుణరాగేచ సమీరణ భృ
మేవా, శ్వసనక్షయ పాండు మంద సహీర్ణ భుజగేంద్ర
భుతతం నిహంతిశీఘ్రమ్. 99

తా. ప్రమేహ, కామల, గుణరాగము, వాతజనితభగ్ని, ఉన్మాదము, శ్వసనము, పాండువు, అగ్నిమాంద్యము, మొదలగు రోగములను నా భుజము శీఘ్రముగ నశింపజేయును.

108. ఆరశోధనము.

అద్వితీయే భుజంగారే కథితే భిషజాం వరైః,
శోధనం కీర్తయిష్యేహ మారస్య విధిపూర్వకమ్. 100

తా. ఇత్తడిని వైద్యకేఘ్న లగువారు యథావిధిగ శుద్ధిజేయఁదగిన విధానమును వివరించెద.

కాలతాంభే తక్రతైలే తథైవం మూత్రే పశ్చాత్కాంజీకే
సంక్షిపేదైవ, తప్తానుష్ఠాన్యారపత్నాని వహన్తా శుద్ధా
నేయం సంభవేయస్తదానీమ్. 101

తా. ఇత్తడి రేమలను అగ్నిలో పలుమాఱు తప్తముచేసి, ఉలవకట్టున, తక్కినలో, తైలములో, గోమూత్రమున, కలిలో, ఏదేడు సారులు ముంచినది శుద్ధియగును.

109 ఇత్తడిమారణము.

ఆరస్య పత్నాని విలేపయే దైవసూర్యస్య దుగ్ధేవచ గంధ
కేన, నమంగజాహ్యే సుషుధేశేరావే పుటద్వయేనాపి భ
వే త్సుభన్త. 102

తా. శుద్ధిచేసిన ఇత్తడిలేకులకు సమభాగము శుద్ధిచేసిన గంజులకు జల్లేడుపాలతో నూరి యాచకులకు లేవనముచేసి యుండ నొడించి ప్రవేశించు యం దునిచి రెండు గజపుటంబు లిడిన ఇత్తడి భస్మంబును.

110. ఇత్తడిభస్మగుణము.

నకలవాయు రుజం గురజాం రుజం గ్రహణికాం కఫ పాం
డుభవాం రుజమ్, శ్వేసన కామల శూల భవాం రుజంహ
రతి భస్మ తదారకనంభవమ్. 108

తా. ఇత్తడిభస్మము, సమస్తవారజనిత రోగంబులను, గుదరోగమును, గ్రహణిని, కఫమును, పాండువును, శ్వాసమును, కామిలను, నశింపజేయును.

111. అపక్వోషము.

వివిధరోగచయం కురుతే భ్రమం గుదరుజం హ్యతిమేహ
రుజాంగణమ్, వివిధతాపక మాతను తే తనా విన్ముసమా
రకమాశు హి మృత్యుదమ్. 109

తా. శుద్ధిచేయని ఇత్తడి భస్మము, పలువోరోగములను, భ్రమమును, గుదరోగమును, ప్రమేహమును, పలువిధజ్వరములను, మృత్యువును గలుగజేయును.

112. సస్తథాతుపరీక్షాక్రమము.

స్వర్ణం కపోతకంతాథ మారమేవం సదాభవేత్,
శుక్లంనుయూరకంతాథం తారనంగౌ సముజ్జ్వితౌ.
కృష్ణసర్పనిభం నాగం తీక్ష్ణకంజ్వరప్రభమ్,
తదా శుద్ధం విజానీయా ద్వాంతిభ్రాంతి వివర్జితమ్. 110

తా. సువర్ణము, ఇత్తడి, వీని భస్మంబులు పావురపుపిట్టకంఠముతో తుల్యముగు వర్ణముగలవిగను, తామ్రము నెమలి కంఠముతో తుల్యముగు వర్ణముగలదిగను, రోష్య, వంగభస్మంబులు స్వచ్ఛమయిన కాంతిగలవిగను, నాగము

ప్రధానానాం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము 57

ద్యుచ్ఛతుల్యముగను లోహధస్తము కజ్జలితో తుల్యముగను నుండవలయు. మఱియు నీసప్తధాతు ధస్తంబులు వాంతి భ్రాంతి దోషవిహితంబులుండవలెనని యవి క్రమంబుగ కుద్ది చేయఁబడినవని యెఱుంగందగును.

ఏతత్సర్వం యదా నస్య త్పుటానస్య సుమాచరేత్,
తేషాం ప్రమాణంచ కథయిష్యే హితేషిణః.

తా. సువర్ణాదిధస్తములకు, పైనిచెప్పిన కపోతకంఠాదివర్ణంబులు గలుగునట్లు పుటంబులు వేయుచుండవలయును. ఆసప్తధాతు ధస్తనేషాం ప్రమాణంబుల నిఁక వచించెదను.

113. ఔషధములుచేయుటకు ప్రశస్తస్థానంబులు.

ఊర్ధ్వమాచ్ఛాదితే దేశే వస్త్రాదిస్తావృతే తథా,
గృహేవా నిర్జనే పూతే భేషజం కారయే ద్ద్యుధః. 106

తా. ఊర్ధ్వభాగమున నాలుగు పార్శ్వములయందు వస్త్రాదులచే వృణడియుండెడి ప్రదేశంబున నేని, పవిత్రగృహంబున నేని, జనసమూహమున గృహంబున నేని, ఔషధముల చేయవలయును.

ఊర్ధ్వముభై శిలాపుత్రైశ్శిలాయాం మర్దయేత్సదా,
తదాహి ద్విగుణం వీర్యం స్యాదీశానముఖో యది. 107

తా. ఔషధము సూరశిలను ఊర్ధ్వముఖంబుగపట్టుకొని, ఈశానముఖంబుగ మర్దించి, ఔషధమును ఖల్యమునమర్చించిన దానికి ద్విగుణవీర్యముగలుగును.

తింత్రిణీ ఖదిరాదీనాం సుదృఢే విమలే తథా,
ఉలూఖలే భేషయితావ్ గ్రాహ్యం భేషజ ముత్తమమ్. 108

తా. చింతి, చండ్ర మొదలగువానిచే దృఢమయి నిర్మలమగు రోలు ఉత్తమ ఔషధములు దంచునిమిత్తము వైద్యుఁడు నిర్మింపవలయును.

114. ఔషధములు స్పృశించుట కనర్హులు.
రజస్వలాననపత్యావా పాషండి యదివా స్పృశేత్,
అనుయావాపి భైషజ్యం నిరీవర్యం జాయతే తదా. 109

తా. రజస్వలలు, వంధ్యాస్త్రీలు, పాపండులు, రోగులు, పిల్లలు బ్రాహ్మణమును స్పృశింపఁగూడదు. స్పృశించినచో బ్రాహ్మణము నిర్వీర్యంబగును.

115. బ్రాహ్మణములు చేయతగని స్థలములు.

నకార్య మాషధం శూన్యే నాకాయాం హట్టమండలే,
మార్గే తరుతలే వాపి శూన్యే శూన్యఫలం భవేత్. 115

తా. శూన్యస్థలము, ఓడ, అంగడి. మార్గము, పృథ్విమునము ప్రదేశము, పీనియందు బ్రాహ్మణములు చేసిన నవి నిర్వీర్యంబు లగును.

116. బ్రాహ్మణ పాత్ర.

బ్రాహ్మణం హేమ రజత మృద్భాజన పరిస్థితమ్,
పిబే త్సంచింత్య విష్ణుంచ వీత్వా పాత్ర మథోముఖమ్.
నిక్షిప్య తస్య సలిలం తాంబూలాద్యుపకల్పయేత్,
మాత్రయా హీనయా ద్రవ్యో వికారం ననివర్తయేత్.

తా. బంగారము, వెండి, మన్ను, పీనిలో దేనిచేసినఁ జేయఁబడి పాత్రయందు బ్రాహ్మణము నునిచి విష్ణుధ్యానముచేసి, హీనం బౌనర్హి యా పాత్రయందు శిష్టమగు కషాయాదులు భూమియందు పడునటుల నాపాత్ర బోర్లించవలయును. పిదప, తాంబూలాదులను భక్షింపవలయును. బ్రాహ్మణమును హీన ప్రమాణముగ నేవించిన నది రోగమును నివర్తింపఁజేయును.

ద్రవ్యాణా మతిభాహుల్యాద్యవతస్సంజాయతే భృశమ్,
మాత్రాయా మాశు నపుషం స్థాన మగ్నిం బలం నయః,
వ్యాధిం ద్రవ్యంచ కాలంచ వీక్ష్యమాత్రాంప్రకల్పయేత్.

తా. బ్రాహ్మణద్రవ్యభాహుళ్యముచే రోగికి వికారము గలుగును. అంశంజేసి శరీరము, స్థానము అగ్ని, శక్తి, వయస్సు, వ్యాధి, ద్రవ్యము, కాలము, మొదలగువానిని వైద్యుఁడెఱింగి ప్రమాణానుగుణ్యముగ నాహారము బ్రయోగింపవలయును.

శ్రీకృష్ణానాం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము. 59

శ్రీకృష్ణస్వఫలంమాత్రా త్రిభి శ్చాత్తైశ్చ మధ్యమే.
జఘనస్య పలార్ధేన స్నేహ శ్వాభౌషధేషుచ,
సార్ధపలం పలంచార్ధం విదద్యాద్గుడఖండయోః. 113

తా. స్నేహము, కషాయము. ఇట్టి యౌషధములయందు ఊత్తమాష
మును పలప్రమాణంబును, మధ్యమౌషధమును మూడుఅత్తుములు ప్రమా
ణమును నిషిద్ధౌషధమును అర్ధపలప్రమాణంబును ఒకసంగవలయును, బెల్లము
యందు శ్వాభౌషధమును ప్రయోగించు నెడల ఒకటిన్నరపలప్రమాణంబును, కలకం
దయందు ఒకసంగు నెడల అర్ధపలప్రమాణంబును నీయవలయును.

శ్రేష్ఠ మధ్యమ హీనేషు మాత్రేయం మునిభిః కృతా,
అత్రస్యాత్ సాశ్రుతం పంచ రక్తిమా సాధకం పలమ్.
మోదకం వటకం లోహం కర్షమాత్రం ప్రయోజయేత్,
కర్షద్యయం పలంవాపి దేయం శోషాద్యవేక్షయా. 114

తా. మునులు, శ్రేష్ఠ, మధ్యమ, హీనౌషధములయందు ప్రమాణం
బులు త్రివిధంబు లని వచించెదరు. అందు సుశ్రుతములో మోదకము, వట
కము, రేవత్యము, వీని విచయములు చెప్పబడియుండెను. పంచరక్తిమాత్రా
ప్రమాణము శ్రేష్ఠంబు. మధ్యమమాత్రా ప్రమాణము ఒకపలము. హీన ప్రమా
ణము ఒకకర్షము. శోషాదిరోగంబులందు రెండుకర్షంబులేని, ఒకపలప్రమా
ణంబేని ఒకసంగవలయును.

శ్రేష్ఠ మధ్యమ హీనేషు ద్వాదశాష్టచతుష్టయైః,
మాషైర్గుగ్గులమాత్రేయం శోషం వీక్ష్య విభావయేత్.

తా. శ్రేష్ఠ మధ్యమ హీన ప్రమాణంబుల చొప్పున శోషాదిరోగం
బులు నెఱింగి పండ్రెండు, ఎనిమిది, నాలుగు, మాషములప్రమాణముగ
గుగ్గులమును క్షేర్చి ఔషధములను కల్పనజేయవలయును.

గుంజామాత్రరసం దేవి హేమభస్మంచ దాపయేత్,
తారం ద్వీగుంజకం ప్రోక్తం రవిజిర్ణం త్రిగుంజకమ్. 116

తా. సువర్ణభస్మము, పాదరసము వీనిని గుంజాప్రమాణంబును, రజతభస్మమును ద్విగుంజాప్రమాణంబును, తామ్రభస్మమును త్రిగుంజాప్రమాణంబును ఒసంగవలయును.

తీక్ష్ణాభ్రీ నాగ వంగానాం కర్పూరస్య శిలాజతో,
వడ్డుంజాప్రమితామాత్రా నానోపరసమాషకమ్.

తా. లోహము, అభ్రకము, సీసము, కర్పూరము, శిలాజత్తు, కుంజాప్రమాణంబులను సేవించవలయును. మఱియు పలువిధములగు ధాతుభస్మంబులను మాషమాత్రప్రమాణము సేవింపందగును.

యవమాత్రం విషం దేవి! గుంజామాత్రంచ కుప్పీనే,
వజ్రం యవద్యయమితం తారకం యవసప్తకమ్.

తా. అందరకు విషమును యవప్రమాణంబు నీయవలయును. కావ్యకృష్ణుర్రోగికిమాత్రము గుంజామాత్రము నీయవలయును. వజ్రభస్మమును రెండు యవలప్రమాణంబును, రజతభస్మమును ఏడు యవలప్రమాణంబును, అందరకును ఇయ్యవలయునని ఈశ్వరుడు పార్వతికి నవించెను.

తతోబుద్ధ్యా భిషక్ దద్యాత్ప్రాయోమాత్రేతిక్రితా,
కర్పాదాతు పలం యావద్దద్యాత్తోడశికం జలమ్.
తత్తన్తు కుడవం యావత్తోయ మష్టగుణం భవేత్,
చతుర్గుణ మతశ్చోర్ధ్వం యావత్ప్రీహదికం భవేత్.

తా. ఇట్లు సామాన్యముగ మాత్రప్రమాణము వచింపబడియె. కావున వైద్యుడు దేశకాలాదులను బుద్ధిచే నాలోచించి ఔషధస్యానాధిక్యప్రమాణంబులనెఱింగి ప్రయోగింపవలయును. కర్పప్రమాణము మొదలు పలవర్ణతము చెప్పబడియుండెను. శ్లోకమానసంఖ్యప్రకారము గ్రహింపబడియుండు స్థలంబున కర్పాది ప్రమాణము మొదలు పదియాఱింకల యుదకమును ఒసంగవలయును. పలప్రమాణము మొదలు కుడవవర్ణంతము చెప్పబడియుండు స్థలంబున కమానసంఖ్యప్రకారము గ్రహింపబడియుండు స్థలంబున నెనిమిదింకలయు

స్తథాతూనాం శోధనమారణరోగానుపాసప్రకరణము. 61

అతః ఒసంగవలయును. కుడవము మొదలు ప్రస్థమువఱకు గ్రహింపబడి
అందు కలంబున నాలుగింతల యుదకమును ఒసంగవలయును.

గాలదోషో వయోవీక్ష్య నరాణాం మందవీర్యతామ్,
బిభ్రష్ప్రమాణానాం ప్రమాణ మిద మూరితమ్. 120

తా. కాలము, దోషము, వయస్సు, శక్తి, వీర్యము, మొదలగువాని
అలముల నెఱింగి వైద్యుఁడు మాత్రా ప్రమాణముల గల్పింపవలయును.
అవిధముందు ప్రమాణము చెప్పబడకుండెడినో అట్టిస్థలంబున నీప్ర
మాణములనే సామాన్యముగ గ్రహింపవలయును.

117. సప్తధాతుసేవన మాత్రాప్రమాణము.

వల్లార్థం కనకంచ కాంచనమితం రూప్యంచ శుల్బంచ తథా
తీక్షణం వంగ భుజంగ మార నిచయో వల్లార్థవల్లాన్వితః,
తీక్ష్ణల్యా శుభ పిష్పలీ నిగదితా త్షార్ద్రంచ కర్షోన్మితమ్
సేవ్యంసం పరిహాయ గ్రీష్మశరదౌ తామ్రంసుసేవ్యంనరైః.

ఇత్యనుపానమష్టాంగ్యం సప్తధాతూనాం శోధన మారణ
రోగానుపాసప్రకరణం నామ పంచమస్కంధోఽథ.

తా. సువర్ణ, రౌప్య, తామ్ర, భస్మంబుల ఒకటిన్నర గురిగింజప్రమా
ణము లోహము, వంగము, సీసము, ఇత్తడి భస్మంబుల తొమ్మిది గురిగిం
జప్రమాణంబును సేవింపవలయును. సువర్ణాదిభస్మంబులను సేవింపనెడ
లవిధముంబుగ శుద్ధి చేసిన పిష్పలిచార్ణంబును, రెండుతులముల తేనెను
అందు సేవింపవలయును. తామ్రభస్మమును గ్రీష్మ, శరదృతువులయందు
గ్రీష్మ తక్కిన అన్నియుతువులయందును సేవింపందగును.

సప్తధాతు శోధనమారణరోగానుపాసప్రకరణము
ము గి సె ను.

సప్తోపధాతూనాం శోధనమారణరోగానుపానప్రకరణము.

తా శేన సంగం దర దేన తీక్ష్ణం నాగేన హేమం శిలయా
నాగమ్, శుష్కం తథా గంధవరేణ నిత్యం తారంచ మా
కవరేణ హన్యాత్.

తా. తాళకముచే సంగమును, ఇంగిలీకముచే లోహంబును, నీలము
గువర్ణంబును, మణిశిలచే నీసంబును, శుద్ధగంధకముచే తామ్రంబును, మా
కముచే రాప్యంబును మృతిజెందును.

118. ఉపధాతువుల సంఖ్య.

నీలాంజనం మాక్షిక తుత్థ తాలం శిలాభ్రకో వారసకం
సప్త, వదంతి నిత్యం కిలచోపధాతూస్తచ్ఛోధనం సం
కీర్తయిష్యే.

తా. నీలాంజనము, (అంటిమనీ=సుర్) మాక్షికము, మైలుకుత్త
తాళకము, మణిశిల, అధ్రకము, రసకము, అనువానిని సప్తోపధాతువుల
మునులు వదించెదరు. కావున వానిశోధనమారణంబులను వదించెద.

119. నీలాంజనశుద్ధి.

నీలాంజనం గాఢతరం నిచూర్ణం జంబీరతోయేన విభా
యేత్తత్, తీవ్రాతపే హ్యేకదినం సుశుద్ధం భవేత్సుకా
వ్యథ యోజనీయమ్.

తా. నీలాంజనములు కడునూత్నముగ చూర్ణముచేసి, దానిని జం
బండ్లరసముతో భావనచేసి మంచి యెండలో నొకదినము ఎండించిన నది
యగును, అట్టి నీలాంజనమును సర్వకార్యములయందుపయోగింపవలయును.

శ్రీభాగవాదం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము. 68

120. హేమమాక్షిక శుద్ధి.

శ్రీయోగిభాగాశ్శుభమాక్షికస్యా వ్యేకోపిభాగశ్శుభస్యైం
భవస్య, తస్మాత్తులుంగస్య రసస్య భావోజంబాప్తస్రుజంబీర
రసస్య భావః సుఖర్పరే లోహజ దర్విణాగ్నా సంచాలయే
దైవస్య పతిశ్చ మండమ్, తత్తర్పరే రక్తిమతా యదాస్యా
శ్రీభాగవాదం శుద్ధా ఖలు హేమమాక్షి. 4

తా. పృచ్ఛ మగు సువర్ణమాక్షికము కి భాగములు, పైంధవలనణము
గ్రహించి, మాడికలరసమున మర్చించి భావనచేసి, పిదప దానిని
రసముచే, మామిడిరసముచే, నిమ్మపండ్లరసముచే, భావనచేసి దృఢమ
మామడులోపైచి అగ్నిపైనిడి యినుపగరిటలో పెల్లపెల్లగ వేయిం
చుండ నీ ముడుపుడు ఎట్లగ నయ్యెడినో యపు డది నిశ్చయముగ శుద్ధి
యగునని తెలియందగును.

121. సువర్ణ మాక్షిక మారణము.

హేమమాక్షికవిచూరకంస్యసే తర్పరే బహుళ నింబజై
స్త్రివైః, చాలయే త్రవనులోహ దర్విణా ఖర్పరేతదవీయా
మకవ్యయమ్. సంమృతాయది సురక్తతాభవే త్విప్పలీ మ
భుయుతా త్రివల్లకా, నేవతాం బహుళ పాణ్డకామలౌ
వాపిత్తక హలీమకం జయేత్. 5

తా. శుద్ధిచేసిన సువర్ణ మాక్షికములో తెల్లమిరియాల రసమును, నిమ్మ
పండ్లరసమును, అధికముగపైచి మర్చించి యెండనెండించి యొకమామడులో
పై అగ్నియండిడి యినుపగరిటలో రెండుయామములు కుర్చించుచుండిన నది
సువర్ణ మగు రక్తవర్ణముగలదియై మృతజెందును. అగ్గస్తములోఁ మాడు
చుండల యెత్తును గ్రహించి దానికి సమముగ పిప్పలి చూర్ణము, తేనె
మొదలైనవిని ప్రబలమయిన పాండుపు, కామల, వాతపిత్తహలీమక
ములను వేసిండును.

122. సువర్ణమాక్షికగుణము.

వివిధ పాండుగదా భ్రమకం క్షయం శ్వసనకంఠజల
స్త్రుత మాక్షికమ్.

తా. సువర్ణమాక్షికధన్యము పలువిధములైన పాండు, భ్రమ, క్షయ, శ్వసన, కంఠజల, రోగములను, క్వాసమును బోగొట్టును.

123. తారమాక్షిక శోధనము.

కర్కోటికాభిః కిల మేషశృంగీ రసైశ్చ జంబీరరసై ర్దివి
కమ్, సంభావయే దాతపకే నుతీత్రే తదాను శుద్ధా నా
తారమాక్షికా.

తా. తారమాక్షికమును మారేడు, నిద్ది, నిమ్మపండ్లరసములతో భావించి యొకదినము తీవ్రమగుయెండ నెండించిన నది శుద్ధియగును.

124. తుత్థకశుద్ధి.

కపోతమార్జారపురీషసార్ధం విమర్దయేత్తుత్థకమేషగాఢమ్, దశ
శకం టంకణమేవ తత్త్వా సంపాచయే త్తస్యధునాచదధ్నా
ణం విధేయం శ్వహీరణ్యరేతా వుటపుట తుత్థకమేవ శుద్ధి

తా. మైలుతుత్థమును పావురము పిల్లిమలములచే తాగుగ మృత్తి
యందు దళాంశము శుద్ధిజేసిన పెలిగారము పైని మర్చించి విశృంభింప
నెండించి ప్రమిదలయంగునిచి చీలచేసి క్షణకాలము పువనముచేసినవిష
సాంగశీతలమున పెరుగుతో మర్చించి పైప్రకారము పుటంబిడి మరల పా
శీతలమున తేనెతో మర్చించి క్షణకాలము పుటంబిడిన నది శుద్ధియగును.

125. హరితాశకశుద్ధి.

జోలాయంత్రే కాంజకే శుద్ధతైలే కూష్మాండాభ్యేనై
రాయః కషాయే, యామం యామం పాచయే త్తాల
ర్ణం పశ్చాచ్ఛుష్ణం కార్యకే యోజనీయమ్.

ప్రభాతానాం శోధనమారణరోగానుపాసప్రకరణము. 65

శా. హరితాశకచూర్ణమును జోలాయంత్రములో నునిచి కలి, తైలము, కుంకుమము, త్రిఫల కషాయములచే, ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగ నొక యింటి నది శుద్ధియగును. ఇట్టిదానిని సర్వకార్యములయందును యోగ్యము.

126. హరితాశకచూర్ణము.

హస్తం విచూర్ణం శుచి తాలకస్య సంభావయే ద్వింశతి వార్షాశ్చ, అశ్వత్థతోయే శుచి ఖల్వచుధ్యే ఘృష్టా విధే యోద్ధగోలకోపి. అశ్వత్థభూత్యాధ్యతేచ భాంజే న్య త్తతో గోలక ఏవ మందమ్, సంపూర్యభూత్యాథ శరా వణే నిరుధ్య ముంచే చ్చగజాఖ్యయంత్రే, సహస్రవన్యో పల సంయుతేవై మృతీం ప్రజేద్యాచుచతుష్టయేన, నిర్ధూ మమేవం యది తప్తలోహే ముంచే త్సుశుద్ధిం శుభశుక్ల యమ్.

10

శా. శుద్ధిచేయబడిన హరితాశకచూర్ణమును రావిపట్టరసమున ఇరుండి యింకా భావనచేసి ఖల్వమున మర్చించి బిళ్ళచేసి యెండించి యొక చిన్న పాత్రలో సగమువఱకు రాగిచెక్కభస్మముతోని దానిపై నాబిళ్ళనుం దానిపై మరల రావిచెక్కభస్మముతోని నాకుండపై మూకుడుమూసి చీలి ప్పచేసి యెండించి వేయి ఏరుపిడకలతో గజపుటం బిడిన నాలుగుజాము లొప్పుతికెంచును. అంగు పొగలేవకుండిన నది మృతికెండినదని యెఱింగి ది పొంగళితలమున దీని యినుపపాత్రను తప్తముచేసి యందాశుక్లవర్ణ తాళక భస్మమునువైచిన నది పరిశుద్ధంబగును.

127. హరితాశకగుణము.

అశీతివాతా న్మృగపిత్తరోగాన్ కుష్ఠంచ మేహంచ గుదా చుయంచ, నిహంతి వల్లార్థమితంచ తాశం షడ్వల్లభంజేన సమంచభుక్తమ్.

11

తా. పల్లార్థప్రమాణ శుద్ధహరితాశకశస్యమును ఆరువల్లముల కలిపి లో కలిపి నేవించిన ఎనుబదివారములు, కఫపిత్తరోగములు, కుష్టువు, ప్రతిహము, మూలవ్యాధి, మొదలగు సమస్తరోగములు నశించును.

128. అపక్వహరితాశదోషము.

అశుద్ధతాళం ఖలు పీతవరం సధూమకం వాత చయం
చపిత్తమ్, పంగుత్వకుష్ఠే తనుతే నరాణాం దేహస్యవా
ప్రకరోతి నద్యః.

తా. శుద్ధిచేయని హరితాశకము వాతసంచయము, పిత్తము, పంగుత్వము, కుష్టువు, వీనినిఁ గలంగజేయుటయేగాక శరీరమునకు పీతధూమ్రవర్ణములు, శిశుముగవాశనంబును గలంగజేయును.

129. మణిశిలశుద్ధి.

అజాయాశ్చమూత్రే పురా సాచయేద్వై మణి ధాతృ
హం డోలకాయంత్రవర్యే, తదా సాచయే తస్మాత్తే
క్షైకం సుశుద్ధాశుభే సర్వకార్యే ప్రయోజ్యః.

తా. మణిశిలను డోలాయంత్రమున నునిచి అంగు మేకమూత్రమును బోసి మూడుదినములు వండి, పిదప దానిని లోహపాత్రలో నునిచి పిత్తకాలమునఱకు వేయించిన నది శుద్ధియగును ఇట్టి మణిశిలను సర్వకార్యములయందు పయోగింపవగును.

130. రసక (కఫరి) శుద్ధి.

పుంసశ్చమూత్రే రసకస్య చూర్ణం గోమూత్రకే న పు
ద్గినాని, సంఢోలకాయంత్రవరే సుశుద్ధం సంయోజనీయ
సకలేతు కార్యే.

తా. రసకమును చూర్ణముచేసి డోలాయంత్రమున నునిచి అంగు మూత్రమును, గోమూత్రమునుబోసి యేడుదినంబులు వండిన నది శుద్ధియగును. ఇట్టిదానిని సర్వకార్యములయందు పయోగింప వగును.

ప్రభాతూనాం శోధనమారణరోగానుపానప్రకరణము. 67

131. అభ్రకసంఖ్య.

అభ్రం సం కథితం చతుర్విధ మథో శ్వేతంచ కృష్ణం తథా
పీతం ధూత్రం మథో విమృశ్య సుధియా శ్వేతంచ విప్రాభి
క్షమ్, కృష్ణం క్షుత్రియ మేవ పీత గగనం వైశ్యంచ ధూ
త్రం తథా శూద్రం సం గదితం భిషగ్వరగణై ర్గ్రంథా
శ్చ వైశ్యై ర్భుదైః. 15

తా. అభ్రకము శుక్ల, కృష్ణ, పీత, ధూత్రములను నాలుగువిధములు.
శ్వేతవర్ణముగలది బ్రాహ్మణజాతియనియు, కృష్ణవర్ణముగలది క్షత్రి
జాతియనియు, పీతవర్ణముగలది వైశ్యజాతియనియు, ధూత్రవర్ణముగలది
శూద్రజాతియనియు, బుద్ధిమంతు లగు వైద్యశ్రేష్ఠులు వదించెదరు.

శ్వేతాభ్రకే రూప్య మథోవదంతి కృష్ణాభ్రకేజాంబునదం
మైద్యాః, విచిత్రవర్ణత్వ మథోపి పీతే నిరర్థకం ధూత్ర
మూనకాభ్రమ్. 16

తా. శ్వేతాభ్రకము రౌప్యగుణతుల్యముగను, కృష్ణాభ్రకము శుష్క
తుల్యముగను, పీతాభ్రకము అనేకగుణములుగలదిగను, ధూత్రవర్ణాభ్రక
ము విషావముగను, నుండునని వైద్యవరులు వదించెదరు.

132. అభ్రకదోషము.

గగనే గరలాదిదోషకం భిషక స్సంప్రవదంతి మానినః,
అథతస్య విశుద్ధిమారణే కథయిష్యేభిధి నైకవ ర్తనా. 17

తా. అభ్రకమున విశేషదోషముగలదని వైద్యవరులు వదించెదరు. అది
సముద్రకై తగినకుద్ధిని, ఒక విధముగ మారణమును వదించెదను.

133. అభ్రకమారణము.

కిలూఖలే ఖండిత మభ్రకృష్ణం యీషే త్రథా శాంజనవప
వైద్యః, విప్లవో శిలాయాంచ పునఃపునశ్చ న్యసేత్సుసత్యం

కిలస ప్రవారమ్. పశ్చాద్భాండముఖే నిబధ్యరుచిరం వస్త్రం
జలైఃపూరయేత్ తద్వీహిత్యచయాసమందృఢతరం సమ
ర్థయే ద్ధస్తకైః, యష్టరాద్య దధఃపతే చ్చుభతరం జలం
చ ధాన్యాభ్యక్తమ్ పశ్చా చ్చుభశిలాతలే దృఢతరం
మర్దనీయం తదా వజ్ర్యకో-ద్భవదుగ్ధేనుసలిలై ర్చాన్ద్ర
రుదంతీ బలా వానా చిత్రక శాల్మలీ బల వరా కుమ్భా
డికా దాడిమీ, జాతీ గోక్షుర శంఖపుష్పలతికా మోచా
మృతా బర్బరీ ద్రాక్షమూలక రాక్షసీ తులసీకా ముంజీ
విశాలా మదా, గోజిహ్వా సలిలై ర్విదారిలతికాభ్యగ్న్య
గంధాజలా శతపుష్పా తపనోద్భవై స్సవీరసక్తై సంవేష్ట
దైవ్యద్యరాట్, రాత్రౌ సంపరిపాచయే ద్దజపుష్పై స్స
వారాత్ పృథక్ స్యగ్రోధస్య జటారసస్య సతతం కే
తోయస్యచ. భావాశ్చైవ పుటాశ్చ వింశతిమితాః
ప్యా కపిత్థస్య వై చించిణ్యాః ఫలకోద్భవై శ్వవీ సలి
శ్రీమత్పుటేతాన్వితైః, పశ్చా స్నంబరసస్య ధేనుమ
స్సంమిశ్రగౌడస్యచ దధ్నః ఖండఘృతస్యరమ్య మధు
వారాశ్చ పంచాదశ. పశ్చా చ్చుంద్రికయాభివర్జిత మ
భ్యంవై సుశుద్ధం భవేత్ రక్తం రమ్యతరం సుసేవ్య మ
నీశానాం గణైస్సర్వదా.

తా. కృష్ణాభ్యక్తమును రోటిలోవైచి మెత్తగదంచి పుల్లనికలిలో
వేసి ప్యాకైకాలమునదీసి, ఖల్వంబున నునిచి మెత్తగనూరి మరల కలి
నానవేయవలయును. ఇట్లు ఏడుమార్లుచేసి, వీడప నొకకుండలో మద
వైచి దానిపై బట్టకట్టి యాబట్టపై ఆభ్యక్తపుముద్దను తగుమాత్రపు నీటి
నునిచి హస్తముచే మర్దించుచుండిన. ఆభ్యక్తము కుండలో ప్రవించును. దీ
నాకుండలోని పైనిశ్శునునంచివేసి అడుగున నెలచియుండెడి ఆభ్యక్తమును

శుద్ధధాతూనాం శోధనమారణ్యోగానుపానప్రకరణము. 69

అయ్యును. ఇదియ శుద్ధధాన్యాభృత మనంబడును. ఈశుద్ధధాన్యాభృత
రాసుగాకడిగిన రాతిపైనునిచి దృఢముగమర్చింపవలయును. పిదప దానిని
జలముడుపాలు, జిల్లేడుపాలు, గోమూత్రము, బ్రహ్మిచ్చెట్టురసము, సంజీ
వనీలము, క్షవపులగము, అడ్డపరము, చిత్రమాలము, బూరుగ, ఉలిమిడి, పిల్లి
పిత్త, కూమ్మండము, దానింబ, జాజియాప, పల్లెరు, శంఖపుష్పి, అజామో
మ, తిప్పరీగ, వాయింబ, ద్రాక్ష, ముల్లంగి, బురకక్కసి, తులసి, బోడతర
కొత్తెత్తచ్చుమదా, ఎద్దనాకచెట్టు, నేలగుమ్మడు, గుంటగలగర, నల్లవన,
కల్లకడిగింజరసములచే నేడేడుమార్లుమర్చించి బిళ్ళచేసి యెండబెట్టి చీల
చేయకాలంబున ప్రత్యేక ప్రత్యేకములుగ గజపుటంబులిడవలయును.
అప్పుడు సాంగశీతలమున తీసి, మట్టియూడలరసము, ములువెలగరసము
తో విరువదేసిమార్లు భావనచేసిన యిరువదేసిపుటంబు నిడవలయును. మఱి
కొడివి వెలగపట్టరసము, చింతపండుగుజ్జాలచే భావనచేసి బాగుగ పుటంబిడ
వలయును. మఱియు నిమ్మపండ్లరసము, గోమూత్రము, బెల్లపుపానకము, సెరు
కుండవర్కర, నెయ్యి, తేనెలతో పదునైదేసిసారులు భావనలుచేసి పుటం
బిడవలయును. పుటంబులిడిన నది పరిశుద్ధమై తెలుపువర్ణమునువిడిచి యెఱ్ఱ
వగును. ఇట్టి అభృతమును రాజులు సర్వదా సేవించుచుండవలయును.

134. అభృతగుణము.

శుద్ధాభృతం నను వల్లకద్యయమితం కృష్ణా మధుభ్యాం
యుతమ్ మేహ శ్వాస విషం చ కుష్ఠచతులం వాతాంశ్చ
పిత్రాకాఫాన్, కాసక్షీణ త్తతక్షయ గ్రహణికా పాండు
భృమం కామలమ్ గుల్మాద్యంచ యథానుపానవిధినా మృ
త్యుంచ జేజీయతే. 24

తా. ఇట్టి శుద్ధాభృతమును ఆఱుగురింజల ప్రమాణము, తేనె పిప్ప
లములతో అనుపానముచేసి సేవించిన ప్రమేహము, శ్వాస, విషవికా
ర, కుష్ఠపు, వాతరోగములు, పిత్తరోగములు, కఫరోగములు, కాసము

క్షీణత్వము, గాయములు, త్వరము, సంగ్రహణి, పాండువు, భ్రమ, కామము, గుల్మము మొదలగురోగములను, అకాలమృత్యువును నివారించును.

(అన్యచ్చ) మృతాభ్యైకం కామబలప్రదంచ విషం ముఖ్యం
చ్ఛాప్యసభగందరాద్యమ్, మేహాభ్యైకం పిత్తకఫంచ కా
సత్వయం నిహస్త్యైవ యథానుపానాత్.

తా. మృతాభ్యైకము విషవికారము, వాతము, కాషాయము, భగందరము, ప్రమేహము, భ్రమ, పిత్తము, కఫము, కాసము, త్వరము, మొదలగురోగములయందు అనుపాన విశేషములచేత పుచ్చుకొన్నచో వీర్యవృద్ధియు బలమును గలుగజేయును.

135. అపక్వదోషము.

చంద్రికాభియుత మభ్యైకం యదాజీవితం ఝడితినాశేషే
త్తదా, వ్యాఘ్రోమ ఇన చోదరస్థితం వాతనా వితనులే
గధాన్బహూక్.

తా. అపక్వాభ్యైకము జీవితమును శిఘ్రముగ నశింపజేయునదియు, చంద్రికాభియుతమననైన యుపద్రవకారిగను, శరీరంబున నెరిగిని బహురోగకారిగ నుండును.

(అన్యచ్చ) స్తోకో యథా పుష్ట స్తోక్తై రపక్వైరభ్యైకస్తథా
యథా వ్యాఘ్రస్య రోమేన పంచత్వ ముచజాయతే.

తా. మాత్రప్రమాణహీనంబును, పుష్టహీనంబు నగు అభ్యైకము వ్యాఘ్రోమ తుల్యంబుని ప్రాణహీనిం జేయును.

136. ముత్రియములశుద్ధి.

తురంగీకిలాన్వితో డోలకేవై శుభం పాచయేన్నై
కం చూర్ణ మేవమ్, దిన్దైకం విధేయోపి వహ్నిత్వ మంద
శుభే కార్యకే యోజనీయం తతత్ప్.

ఇత్యనుపానమంజర్యాం పస్తోపధాతునాం శోధన

మారణరోగానుపానప్రకరణంనామ

షష్ఠ స్కము ద్వై శః.

తా. ముత్తియములు మూర్ఛముచేసి పొట్లముగట్టి యొకనుండలో ఆడ
మూత్రము పోసి దోలాయంత్రముతో నొకదినము మందాగ్నిచే
జురేపిన నది శుద్ధియగును.

పస్తోపధాతు శోధనమారణ రోగానుపానప్రకరణము

ముగిసెను.

పథ్యాపథ్యప్రకరణము.

137. పథ్యవిధి.

పథ్యా ధాతుపధాతుంశ్చ యదా సేవతి మానవః,

తస్య గోధూమచణక్తై స్తండులంచ ఘృతం పయః 1

కర్కరాభోజనే దేయా తైలం స్నానంచ వర్జయేత్,

అనుపానం సదా దేయం నుపక్వం నువిచారితమ్. 2

తా. సువర్ణాది ధాతువులను, ఉపధాతువులను, సేవించెడి నరుడు గో
దూ, పెనగలు, బియ్యము, నెయ్యి, ఆవుపాలు, కర్కర, భోజనకాలం
సేవింపవలయును. తైలము, స్నానము, పీనినీ వర్జింపవలయును బాగుగ
జురేపించుటచేసిన సువర్ణాదిధాతువులను యుక్తానుపానముగను, ప్రమాణాను
ప్రాయముగను, సేవింపవలయును

138. శూలాదిరోగములయందు నువర్ణాద్యనుపానము.

శూలే హింగు ఘృతాన్వితం మధుయుతా కృష్ణా పురాణ

వ్యరే వాతే సాజ్య రసోనక్తై శ్వసనకే ఔద్రాన్వితం

త్రూషణమ్, శీతే వ్యాలతాదలం సమరిచం మే
వరా స్సోచలాః దోషాణాం త్రితయేనుపానముచితం స
ద్ర మార్దోకమ్.

తా. జేయించిన యింగువ, నెయ్యి, వీనిని కూలరోగంబునను, వా
యు కపిప్పలి చుర్లమును పురాణజ్వరమునందును, నెయ్యి, తెల్లగడ్డలు, వా
తరోగమునందును, మధురము కత్తూషణమును శ్వాసరోగమునందును, వి
చిత్రమూలము, మిరియాలు శీతరోగంబునందును, త్రిఫలకషాయము, కల
డ ప్రమేహంబునను, లేనె, అల్లపురసము సన్నిపాతరోగములయందును అ
పానము జేయవలయును.

ననపర్పటకం జ్వరే గ్రహణ్యం
మథితం హేమవిషేన మీషులాజా,
కుటజోత్తిస్తౌ వృక్షోపి తై
గుదకీలేష్వనలక్ష్మ మే క్రిమిఘ్నః.

తా. అడవిపర్పటకమును జ్వరములయందును, సువర్ణభస్మమును నీ
కినమజ్జిగతోడ సంగ్రహణలయందును, వరపేలాల్ను విషవికార పనునవి
యందును, కొడిసెపట్టు, కొడిసెవిత్తులు, కఫ, పిత్తజనిత అతిసారములయ
ందును, అడ్డసరమును పిత్తగుదకీలము, అవలక్ష్మమును, క్రిమిరోగములందు
అనుపానముఁ జేయవలయును.

శూల విస్ఫోట వాతేషు ప్రణేషు ఉంధనక్రియా,
రక్తస్రావేచాశ్చ భేదే తథావృకీవిషూచికే.

తా. శూల, విస్ఫోటకము, వాతరోగము, ప్రణము, మొదలగునవి
యందు ఉంధనక్రియను, రక్తస్రావము, ఆశ్మరీ, విషూచి, మొదలగునవి
ములయందు వృకీక్రియను జేయవలయును.

వాతరక్తే బలిం దద్యాద్భిరోరోగేషు శుంఠినా,
అశ్వరీచ తథా కృచ్ఛే హేమహారితకీబలిమ్.

తా. వాతరక్తము, శిరోరోగములయందు శొంఠిని బలిదానము చేయును. అశ్మిరీ, మూత్రకృచ్ఛములయందు తైలకరక్కాయను బలిదానము చేయును.

మూర్ఛారేచ మూర్ఛాయాం తైలం వాయు సుశీతలమ్,
కర్ణవృణాతే బుద్ధిభ్రంశే దేనపుష్పం వచా సహ. 7

తా. అపసౌరము, మూర్ఛలయందు తైలదానమును, చల్లగాలిని దానమును. కర్ణవృణాతము, (ఓకర) కుద్ధిభ్రంశములందు, వస, లవంగముల దానములయనును.

ఉదరరోగిషు పిప్పలీచ త్తయేచ గుడుచీ తథా,
పాదరసాదయః శ్రేష్ఠాః ప్రదలేచ రసాంజనమ్. 8

తా. ఉదరరోగమున పిప్పలి, త్తయరోగమున తిప్పతీగె, పాండు రోగమున పాదరసాదులు, ప్రదరరోగమున రసాంజనమును, దానమొసంగుట శ్రేష్ఠము.

కంఠూ పామకుష్ఠే చోకం గంధక పారదైః,
శీనాద్ధిభవేచ్ఛాంతి ర్యథా నేత్రే రసాంజనః. 9

తా. దస్త్రకుష్ఠము, గజ్జి, పామ, కుష్టువు మొదలగురోగంబులయందు కంఠకముల కలిపి లేపనముచేసిన శమింతును. అత్రైఱంగుననే రసాంజనము (మూర్ఛారాయ) అంజనముచేసిన నేత్రరోగము నివృత్తియగును.

ఏవ మయపానయోగేన భేషజం కారణే ద్బుధః,
యథా రోగ్యం తథా పథ్యం దేశ కాల వయః పునః.

ఇత్యనుపానమంజర్యాం ధాతుభి ర్ధాతుమారణం తథోప

ధాతునాం సంక్యా రోధనమారణాని ఏవం ధాతు

పధాతుసేవినః పథ్యాపథ్య ప్రకరణం నామ

సప్తమస్కము ద్వైతః.

తా. దేశము, కాలము, అశుభ, వీనిని విచారించి పూజ్యులను
పానములచేత వైద్యుఁడు ఔషధములను ప్రయోగింపవలయును.

పథ్యాపథ్యప్రకరణము ముగిసెను.

మానపరిభాషా ప్రకరణము.

139. ఔషధమానప్రయోజనము.

న మానేన వినా యుక్తిర్ద్రవ్యాణాం జాయతే క్వచిత్,
అతః ప్రయోగకార్యార్థం మాన మత్రోచ్యతే మయా.

తా. తునిక లేకుండ యుక్తిచేయే ద్రవ్యమును ఔషధములయందు
జేర్చుకొనఁగూడదు. కావున ఔషధమును గావించునపుడు అందుఁజూచి
వలసిన ద్రవ్యాదుల తునికను, కొలతను వచియించెదను.

త్రిసరేణు ర్బుధైః ప్రోక్త త్రింశద్భిః పరమాణుభిః,
త్రిసరేణుస్తు పర్యాయ నామ్నా వంశీనిగద్యతే.

తా. ముప్పది పరమాణువు లొక త్రిసరేణు వనంబును. మఱియు పది
రేణువునకు వంశీ యనియు నామాంతరము కలదు.

140. పరమాణువు మొదలగువాని వివరణము.

జాలాంతరగతే భానా యత్సూక్ష్మం దృశ్యతే రజః,
తస్య త్రింశత్తమో భాగః పరమాణు స్పృశ్యతే.

తా. సూర్యకిరణములు గవాక్షము మొదలగువాటిలో ప్రసరించునపుడు
అందు గానంబడెడి ఆణువులో ముప్పదవభాగము పరమాణువనంబును.

జాలాంతరగతై స్సూర్య కరై ర్వంశీ నిగద్యతే,
షడ్వంశీభి ర్మరీచిస్సృతైః పృథ్వీస్తు రాజికా,
తీన్మభీరాజికాభిశ్చ సర్వ పః ప్రోచ్యతే బుధైః.

కా. గవాక్షము మొదలగువానియందు ప్రసరించెడి నూర్యకిరణములచేఁ
తమ వలన నంకి యనబడును. అట్టి ఆటనంకి లోకమనీనియనియు,
మను లోకరాజిక యనియు, మూఁడురాజిక లోక సన్న్య ఆనగింజంత
బులుగును.

మహాప్రసర పైః ప్రోక్తో గుంజాస్య త్తచ్చతుష్టయమ్,
తద్భిస్తుర త్తికాభిస్సన్య న్నాషకా హేమ ధాన్యకా. 5

కా. ఎనిమిది ఆనగింజలెత్తొక యనగింజయనియు, నాలుగు యనగింజ
లెత్తొకయై త్తనియు, ఆట గురిగింజలె త్తొక మాషమనియుఁ జెప్పబడు
చున్నదియు, నీమాషమునకు హేమ మనియు, ధాన్యకమనియు, నామాంత
రము గలిగియుండును.

మామై శ్చతుర్భి శ్శాణాస్సన్య ర్ధరణ సునిగద్యతే,
టంక స్సవవ కథిత స్తద్వ్యయం కోల ఉచ్యతే,
శ్చున్దభో వటక త్వైవ వంక్షణ సునిగద్యతే. 6

కా. నాలుగు మాషము లొకకాణమనియు, ధరణమనియు, టంకమని
యెప్పబడును. రెండు కాణము లొకకోలమనియు, త్చున్దభమనియు,
వటమనియు, వంక్షణ మనియుఁ బులుగు.

కోలద్యయంచ కర్షన్య త్సప్రోక్షః పాణిమానికా,
అక్షం పిచుః పాణితలం కించి త్పాణిశ్చ తిందుకమ్,
విదాలపదకం చైవ తథా షోడశికా మతా.

కరమధ్యో హంసపదం సువర్ణం కబళ గ్రహమ్,
ఉదుంబరం చ పర్యాయైః కర్షవన నిగద్యతే. 7

కా. రెండు కోలము లొక కర్షమనియు, పాణిమానికమనియు, అక్ష
మనియు, పిచుమనియు, పాణితలమనియు, కించిత్పాణియనియు, తిందుక మని
యు, విదాలపదకమనియు, షోడశికమనియు, కరమధ్యమనియు, హంసపదమని
యు, సువర్ణమనియు, కబళ గ్రహమనియు, ఉదుంబరమనియుఁ జెప్పబడును.

స్వాత్మర్షాభ్యా మర్థపలం శుక్తి రష్టభికా తథా,
శుక్తిభ్యాం చ పలం జ్ఞేయం ముష్టి రామ్రం చతుర్థి
ప్రకుంచ ఘోడశీ బిల్వం పలమేవాత్ర కీర్త్యతే.

తా. రెండు కర్షము లొక అర్థపలమనియు, శుక్తియనియు, అర్థ
యనియు, రెండుశుక్తు లొకపలమనియు, ముష్టియనియు, అమ్రమనియు,
రిక మనియు, ప్రకుంచమనియు, ఘోడశీబిల్వమనియుఁ జెప్పబడును.

పలాభ్యాం ప్రస్థతి ర్థేయా ప్రస్థతశ్చ నిగద్యతే,
ప్రస్థతిభ్యా మంజలిస్సన్య త్కుడవోఽర్ధశరావకః,
అష్టమానంచ సంజ్ఞేయం కుడవాభ్యాంచ మానికా,
శరావోష్టపలం తద్వ ద్జేయ మత్ర విచక్షణైః.

తా. రెండు పలము లొక ప్రస్థతియనియు, ప్రస్థతియనియు
ప్రస్థత లొక యంజలియనియు, కుడవమనియు, అర్ధశరావక మనియు,
మానమనియు, రెండు కుడవము లొక మానికయనియు, శరావమనియు,
పల మనియుఁ బ్రబంధును.

శరావాభ్యాం భవేత్ప్రస్థ త్కుతుఃప్రస్థై న్నభాధకమ్,
భాజనం కాంసపాత్రంచ చతుష్షష్టిపలం చ తత్.

తా. రెండుశరావము లొకప్రస్థమనియు, నాలుగు ప్రస్థము లొక
కమనియు, భాజనమనియు, కాంసపాత్రమనియుఁ జెప్పబడును. అట్టి
అరువది నాలుగు పలములు.

చతుర్థి రాధకై ద్దోణః కలశోనల్బణోన్యసా,
ఉన్మానశ్చ ఘటో రాశి ద్దోణపర్యాయ సంజ్ఞకాః.

తా. నాలుగు ఆధకము లొకదోణమనియు, కలశమనియు, చతుర్థి
మనియు, ఉన్మానమనియు, ఉన్మానమనియు, ఘటమనియు, రాశి యనియు
బ్రబంధును.

కోణభ్యాం శూర్ప కుంభాచ చతుష్టప్తి శరావకః,
శూర్పభ్యాంచ భ వేద్దోణీ వాహా గోణీచ సాస్త్రతా.

తా. రెండుదోణము లొకశూర్పమనియు, కుంభమనియు, రెండు
శూర్పము లొకదోణియనియు, వాహమనియు, గోణియనియు చెప్పబడు
(దోణి యన అగునది నాలుగు శరావములు).

కోణీ చతుష్టయం ఖారీ కథితా నూత్నబుద్ధిభిః,
చతుస్సహస్రచలికా వృణవత్యధికాచసా. 13

తా. నాలుగు దోణు లొక కారియని జెప్పబడును. (కారి యన
నాగువేల తొంటియొలు పలములు).

పలానాం ద్వీసహస్రంచ భారవకః ప్రకీర్తితః,
తులా పృశతం జ్ఞేయం సర్వత్రైవైష నిశ్చయః. 14

తా. రెండువేల పలము లొక భారమనియు, నూలుపలము లొకతుల
మయుఁ జెప్పబడును. కావున సీగ్రంథంబునఁ జెప్పబడిన ప్రమాణంబుల
ద్వీదిని నీదే ప్రకారముగ నెఱుంగందగును.

మాష టంకాక్ష బిల్వాని కుడవః ప్రస్థనూఢకమ్,
రాశీ ర్దోణీఖారి కేతి యథో త్తరచతుర్గుణాః 15

తా. నాలుగు మాషము లొకటంకమనియు, నాలుగు టంకము లొక
కుడవనియు, నాలుగు అక్షము లొకబిల్వమనియు, నాలుగు బిల్వము లొక
ప్రస్థమనియు, నాలుగు కుడవము లొకప్రస్థమనియు, నాలుగు ప్రస్థము లొక
నూఢకమనియు, నాలుగు ఆఢకము లొక రాశియనియు, నాలుగురాసు లొక
వేలమనియు, నాలుగు గోణు లొకకారియనియు నెఱుంగవలయును.

(ఇతఁ పచ్చివిగమండడి ద్రవ్యముల పరిమాణంబుల వచించెదను).

గుంజాదిమాస మారభ్య యావత్సాన్వికుడవ స్థితిః,
ప్రవార్ధి శుష్కద్రవ్యాణాం తావ న్నాసం సమం మతమ్.

ప్రసాదిమాన మారభ్య ద్విగుణంతు ద్రవార్ద్రయో,
మానం తథా తులాయాస్తు ద్విగుణం సకచిత్సృతమ్.

తా. పైనిచెప్పిన పరిమాణంబులతో గుంజా ప్రమాణము మొదలు
కుడవ ప్రమాణమువఱకు రసార్ద్ర కుష్కద్రవ్యంబులను సమాంశంబులు
ప్రసాదిపరిమాణంబులకు రసార్ద్రద్రవ్యంబులను కుష్కద్రవ్యంబుకన్న ద్వి
గుణంబుగను స్వీకరింపవలయును. అయినను, తుల మను ప్రమాణము నీ గ్రం
థున ద్విగుణంబుగఁ జెప్పబడదయ్యె.

141. పాలుమొదలగువానినిఁగొలిచెడి పాత్రలక్షణము.

మృదుక్ష వేణులోహాదే ర్భాండం యచ్చతురంగుశమ్,
విస్తీర్ణంచ తథోచ్చంచ తన్మానం కుడవం వదేత్.

తా. మన్ను, వెదురు, లోహము, మొదలగువానిచే నిర్మింపఁబడి పాలు
గుళములవెడల్పు పాలుగంగుళముల పొడవుగలపాత్ర కుడువమనిచెప్పబడును.

స్థితి ర్నాస్త్యేనమాత్రాయాః కాలమగ్నిం వయో బలమ్,
ప్రకృతింధోష దేశౌచ దృష్ట్యామాత్రం ప్రయోజయేత్.

తా. ఈ గ్రంథంబున మాత్రలకు ప్రమాణము జెప్పబడక యుండు
యెల్లస్థలంబులయందును కాలము, జలమగ్ని, వయస్సు, బలము, స్వభావము,
ధోషము, దేశము మొదలగువానిని, రోగబలాబలంబును జక్కఁగఁజూచి
మాత్రలను కాలోచితముగ గావించి ప్రయోగింపందగును.

యతో నుద్దాగ్నయోహ్రస్వా హీనసత్త్వా నరాః కలా,
అతస్తు మాత్ర తద్యోగ్యా ప్రోచ్యతే సుజ్ఞ సప్తతా.

తా. ఇక్కలియుగమునందలి మందాగ్నిగలవారుగను, పాట్టి
గను మిగుల బలహీనులుగను నుండుటచే వారికొఱకు మాత్రలు గావించి
టకుఁ దగిన ప్రమాణంబును పరిభాషామానము నిచట వదించెద.

యవో ద్వాదశభిక్షార సర్వవైః ప్రోచ్యతేబుధైః,
యవద్యయేన గుంజాస్యా త్రిగుంజోవల్ల ఉచ్యతే,

అంబాభి రష్టాభి స్సప్తభిర్వా ధవే త్కవిత్,
 ధృష్టుర్వాషక్తై శ్శాణ నిష్కష్టంక ఏవచ,
 గద్యాహ్ మాషక్తై షడ్భిః కర్న సన్న్య ద్దశమాషకః,
 చతుశ్చరైః పలుం ప్రోక్తం దశశాణమితం బుద్ధైః,

చతువలైశ్చ కుడవం ప్రస్థాద్యాః పూర్వవన్తతాః. 20

ఈ పంచైండు తెల్లవాలయొక్క ఒక యవప్రమాణమనియు, రెండు
 తెల్లైక గురిగింజయనియు, మూడుగురిగింజలయొక్క పల్లమనియు, ఎని
 మిదైక ఏడుగురిగింజలయొక్క త్రికమాషమనియు, నాలుగు మాషములయొక్క
 త్రికమాషమనియు, నిష్కమనియు, టంకమనియు, ఆఱు మాషలయొక్క
 త్రికగద్యామనియు, పది మాషలయొక్క త్రికకర్నమనియు, నాలుగుకర్నములయొక్క
 త్రికమనియు, నాలుగు పలములయొక్క త్రికకుడవమనియు తెలియునది. మఱియు,
 పాదీప్రమాణంబులను పూర్వోక్తప్రకారంబుగనే ఎఱుంగవలయును. పల
 మాష కుడిశాణముల ఎక్కు.

కాలింగం మాగధం చైవ ద్వివిధం మాన ముచ్యతే.

కాలింగాన్తాగధంశ్రేష్ఠ మానం మాన విదోవిదుః. 21

ఇతి మానపరిభాషా ప్రకరణంనామ అప్తస్సయుద్దేశః.

ఈ కాలింగము, మాగధము లని రెండువిధముల మానంబులుగలవు.
 కాలింగంబున కన్న మాగధపరిభాష మిగుల శ్రేష్ఠంబుగ నున్నదని
 శ్లోకముల నచించెదరు. “యవోద్వాదకభిః” యను శ్లోకమునందు చెప్పబడి
 యున్న మానము ‘కాలింగ’మనియు, “త్రిపరేణుర్బుధైః” అను శ్లోకమున జెప్పబడిన
 మానము ‘మాగధ’ మని తెలియవలయును.

మానపరిభాషా ప్రకరణము ముగిసెను.

అ ను పా న మ ం జ రి

స మా ప్ర ము.

ప్రకటన.

జ్వరవైద్య విధానము.

ఇందు నాడిపరిక్ష, అష్టధాతుస్థానములు, శీతలము, ముక్తము, వాత, శ్లేష్మ, పిత్త, శ్లేష్మవాత, కామిలా, జ్వరములను సన్నిపాతసామాన్య అసాధ్య మృత్యునాడిలక్షణములు, ఇందుకు రసావధములు, కషాయములు, మూర్ఛములు, తైలములు మొదలగునవిగలవు. 0-2-0

సహదేవ పశుచికిత్స.

ఇందు భారతీయులకు దివ్యతీయప్రాణమగు గోబాతికి కలుగు రోగములు మాన్పుటకై సహదేవునిచే జెప్పబడిన 145 చికిత్సలకు అనువధములును పశువుగల ప్రతివారు నులభముగా చేసుకొనునట్లు తాత్పర్యముతో వ్రాసియున్నది. 0-1-0

వైద్య విధానము.

ఇందు నాడిజ్వర స్పర్శరూప శబ్దమూత్ర సాధ్యాసాధ్య సన్నిపాతము మొదలగు 61 రోగముల లక్షణములున్న, గంధకము, రసము, నాభి, నేపాళము, లోహము మొదలగువాటి శుద్ధులున్న, వాత వైత్య శ్లేష్మ సన్నిపాతజ్వరములు, విషములు పెట్టునుందులు, స్త్రీలరోగములు, సుఖప్రసవము, గర్భమునందుటకు, కుచవృద్ధి, పాలుకలుగుటకు, యోనినొప్పి, చురులు ప్రేలాపకుండట, బహుమూత్రము, శిశురోగములు, కలరాగ్రహణి, పాము, తేలు మొదలగువిషములు మొదలగురోగములు మాన్పుటకు అనుభవములోనున్న 160 చికిత్సలను నులభముగా ప్రతివారును జేసుకొనుటకుగాను వివరముగా చెప్పబడియున్నది. గ్లేసు 0-8-0 కాలికోబైండు 0-12-0

జయశంకర్ అండుకో; చాకలపేట, మదరాసు.

tional Library,
Calcutta-27.